Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 274

Anul 61

Ediția în limba română **Legislație** 5 noiembrie 2018

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1637 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru procedurile și caracteristicile funcției de supraveghere** [1] 1

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1638 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu modalitățile prin care să se asigure caracterul adecvat și verificabil al datelor de intrare, precum și procedurile interne de supraveghere și verificare pe care administratorul unui indice de referință critic sau semnificativ trebuie să se asigure că le instituie un contribuitor în cazul în care datele de intrare sunt furnizate de o funcție de front office** [1] 6

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1639 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu elementele codului de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori** [1] 11

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1640 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu cerințele în materie de guvernanță și de control aplicabile contribuitorilor supravegheați** [1] 16

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1641 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratorii indicilor de referință critici sau semnificativi în legătură cu metodologia utilizată pentru determinarea indicelui de referință, cu evaluarea internă și aprobarea metodologiei, precum și în legătură cu procedurile pentru modificarea substanțială a metodologiei** [1] 21

[1] Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1642 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează mai detaliat criteriile pe care autoritățile competente trebuie să le ia în considerare atunci când evaluează dacă administratorii indicilor de referință semnificativi ar trebui să aplice anumite cerințe** [1] 25

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1643 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu conținutul declarației privind indicele de referință pe care trebuie să o publice administratorul unui indice de referință și cazurile în care această declarație trebuie actualizată** [1] 29

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1644 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care determină conținutul minim al acordurilor de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente** [1] 33

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1645 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează forma și conținutul care trebuie respectate pentru cererile de recunoaștere depuse la autoritatea competentă din statul membru de referință și pentru prezentarea de informații în notificarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA)** [1] 36

★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1646 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru informațiile care trebuie furnizate într-o cerere de autorizare și într-o cerere de înregistrare** [1] 43

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1647 al Comisiei din 31 octombrie 2018 de autorizare a introducerii pe piață a hidrolizatului din membrană de ou ca aliment nou în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei** [1] 51

[1] Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1637 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru procedurile și caracteristicile funcției de supraveghere

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 5 alineatul (5),

întrucât:

(1) Articolul 5 din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede că administratorii de indici de referință instituie o funcție de supraveghere permanentă și efectivă care ar trebui să fie îndeplinită de un comitet separat sau de alte mecanisme adecvate de guvernanță.

(2) Administratorii dispun de puterea discreționară de a concepe cea mai adecvată funcție de supraveghere a indicilor de referință pe care îi furnizează astfel încât să îndeplinească cerințele de la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2016/1011. Prezentul regulament stabilește o listă neexhaustivă a mecanismelor adecvate de guvernanță.

(3) Încredințarea funcției de supraveghere către părți interesate externe poate însemna un aport de cunoștințe de specialitate valoroase, iar participarea acestora poate crește eficacitatea funcției de supraveghere. În cadrul acestei funcții de supraveghere pot apărea însă conflicte de interese generate fie de interesele contradictorii ale membrilor respectivi, fie de relațiile dintre membrii funcției de supraveghere și clienții lor sau alte părți interesate. Pentru a limita astfel de conflicte de interese, ar trebui ca la supravegherea indicilor de referință critici să participe, în măsura posibilului, membri independenți care nu sunt implicați în conflicte de interese, deoarece acești indici sunt importanți pentru integritatea pieței, stabilitatea financiară, consumatori, economia reală și finanțarea gospodăriilor și întreprinderilor din statele membre. În cazurile în care prezentul regulament nu impune prezența unor membri independenți, administratorii ar trebui să adopte alte proceduri pentru soluționarea potențialelor conflicte de interese, cum ar fi excluderea unor membri de la anumite discuții sau retragerea drepturilor de vot ale anumitor membri.

(4) Persoanele care sunt direct implicate în furnizarea indicelui de referință pot participa, fără a avea drept de vot, la reuniunile funcției de supraveghere deoarece pot oferi informații utile cu privire la activitatea administratorului. Statutul lor de membri fără drept de vot este adecvat pentru a garanta faptul că administratorul nu are o influență necuvenită asupra deciziilor funcției de supraveghere.

(5) Funcția de supraveghere poate cuprinde mai multe comitete cu competențe specifice și dedicate pentru diferiți indici de referință sau familii de indici de referință ori poate include mai multe funcții care îndeplinesc sarcini diferite, atunci când persoanele care dispun de cunoștințele de specialitate necesare nu pot face parte toate

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

dintr-un singur comitet, de exemplu atunci când acestea se află în regiuni geografice diferite. Aceste funcții de supraveghere necesită numirea unei singure persoane fizice sau a unui comitet care să asigure conducerea funcției de supraveghere și să își asume responsabilitatea interacțiunilor cu organul de conducere al administratorului și cu autoritatea competentă, pentru a facilita centralizarea supravegherii.

(6) Pentru unii indici de referință semnificativi mai puțin utilizați și mai puțin vulnerabili, este posibil ca o singură persoană fizică să îndeplinească funcția de supraveghere, în cazul în care persoana fizică respectivă poate consacra suficient timp supravegherii indicilor de referință în cauză. În cazul în care funcția de supraveghere este asumată de o persoană fizică, aceasta este scutită de anumite proceduri care nu se pot aplica decât în cazul unui comitet. Având în vedere gradul ridicat de utilizare a indicilor de referință critici și riscurile pe care le pot genera în anumite cazuri, indicii de referință critici nu ar trebui să fie supravegheați de o persoană fizică.

(7) Pentru a îndeplini responsabilitățile asociate funcției de supraveghere, membrii trebuie să aibă cunoștințe de specialitate atât cu privire la procesul de furnizare a indicelui de referință, cât și cu privire la piața subiacentă pe care indicele de referință urmărește să o măsoare. Aceste cunoștințe de specialitate pot fi obținute de la utilizatorii și contribuitorii activi de pe piețe sau de la furnizorii de date reglementate. O funcție de supraveghere poate beneficia de cunoștințele de specialitate ale contribuitorilor, atât timp cât se iau măsuri adecvate pentru a se asigura absența conflictelor de interese și atât timp cât utilizatorii au un interes în a se asigura că indicele de referință este solid. Prin urmare, este oportun ca utilizatorii și contribuitorii să fie considerați drept membri pentru astfel de indici de referință.

(8) Funcția de supraveghere este un instrument esențial pentru gestionarea conflictelor de interese la nivelul administratorului, iar pentru a se asigura integritatea acestei funcții, ar trebui ca persoanelor care au fost sancționate pentru încălcări ale normelor privind serviciile financiare, în special pentru manipulare sau tentativă de manipulare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), să li se interzică să devină membri ai unei funcții de supraveghere.

(9) Părțile interesate externe pot avea un interes în indicele de referință dacă acesta este utilizat pe scară largă pe piețele lor, părțile putând, în acest caz, pune la dispoziție cunoștințe de specialitate suplimentare. Administratorii pot institui proceduri care să le permită să participe în calitate de observatori la funcția de supraveghere.

(10) Comitetele independente nu pot fi complet separate de organizația administratorului, întrucât deciziile finale cu privire la activitățile administratorului revin organului de conducere, iar un comitet separat ar putea lua decizii fără să aprecieze pe deplin impactul potențial negativ al deciziilor respective asupra activităților administratorului. O funcție de supraveghere integrată în organizația administratorului sau în cea a societății-mamă a grupului de care aparține acesta este, prin urmare, cel mai bine plasată pentru a contesta deciziile administratorului cu privire la indicii de referință pe care îi furnizează.

(11) Pentru ca organul de supraveghere să își îndeplinească funcțiile care i-au fost atribuite prin Regulamentul (UE) 2016/1011, este important ca acesta să aibă capacitatea de a evalua pe deplin și de a contesta deciziile organului de conducere al administratorului și ca, în caz de dezacord, deliberările funcției de supraveghere în această privință să fie consemnate.

(12) În vederea asigurării funcționării fără impedimente a funcției de supraveghere, sunt necesare proceduri privind criteriile de selecție a membrilor și observatorilor, privind gestionarea conflictelor de interese și, în cazul în care funcția de supraveghere este asigurată de un comitet, proceduri care să acopere soluționarea litigiilor. Este posibil să existe și alte proceduri corespunzătoare funcției de supraveghere pentru anumite tipuri de indici de referință sau de administratori care nu sunt prevăzute în prezentul regulament, dar care sunt necesare și adecvate pentru guvernanța corectă a indicilor de referință în cauză. Administratorii pot, prin urmare, să introducă proceduri alternative, cu condiția ca procedurile respective să asigure un nivel de supraveghere adecvat.

(13) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(14) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor instituit prin articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 ([2]).

(15) Administratorilor ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare,

([1]) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Componența funcției de supraveghere

(1) Structura și componența funcției de supraveghere sunt proporționale cu structura de proprietate și de control a administratorului și, ca regulă generală, sunt determinate în conformitate cu unul sau mai multe dintre mecanismele adecvate de guvernanță enumerate în anexa la prezentul regulament. Administratorii pun la dispoziția autorităților competente o justificare pentru orice abatere de la aceste mecanisme.

(2) În cazul în care indicele de referință este un indice de referință critic, funcția de supraveghere este îndeplinită de un comitet compus din cel puțin doi membri independenți. Membrii independenți sunt persoane fizice care fac parte din funcția de supraveghere și care nu sunt direct afiliate administratorului în alt fel decât prin participarea lor la funcția de supraveghere și nu au niciun conflict de interese, în special la nivelul indicelui de referință relevant.

(3) Funcția de supraveghere este compusă din membri care dețin, împreună, competențele și cunoștințele de specialitate corespunzătoare pentru supravegherea furnizării unui anumit indice de referință și pentru responsabilitățile pe care funcția de supraveghere trebuie să le îndeplinească. Membrii funcției de supraveghere dispun de o cunoaștere adecvată a pieței sau a realității economice subiacente pe care indicele de referință urmărește să o măsoare.

(4) Administratorii indicilor de referință bazați pe date reglementate numesc în calitate de membri ai funcției de supraveghere reprezentanți ai entităților enumerate în definiția indicilor de referință bazați pe date reglementate de la articolul 3 alineatul (1) punctul 24 litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011 și, după caz, reprezentanți ai entităților care furnizează valorile nete ale activelor fondurilor de investiții pentru determinarea indicilor de referință bazați pe date reglementate. Administratorii pun la dispoziția autorităților competente o justificare pentru orice excludere a unor reprezentanți ai acestor entități.

(5) În cazul în care un indice de referință se bazează pe contribuții, iar reprezentanții contribuitorilor sau ai entităților supravegheate care utilizează indicele de referință respectiv sunt membri ai funcției de supraveghere, administratorul se asigură că numărul membrilor care au conflicte de interese nu echivalează cu o majoritate simplă și nici nu o depășește. De asemenea, înainte de numirea membrilor, administratorii identifică și iau în considerare conflictele care decurg din relațiile dintre membrii potențiali și alte părți interesate externe, în special conflictele care decurg dintr-un potențial interes la nivelul indicilor de referință relevanți.

(6) Persoanele direct implicate în furnizarea indicelui de referință care pot fi membri ai funcției de supraveghere nu au drept de vot. Reprezentanții organului de conducere nu sunt nici membri, nici observatori, însă pot fi invitați să ia parte la reuniunile funcției de supraveghere fără a avea drept de vot.

(7) Persoanele care au făcut obiectul unei sancțiuni de natură administrativă sau penală legate de serviciile financiare, în special legate de manipulare sau de o tentativă de manipulare în sensul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, nu pot fi membri ai funcției de supraveghere.

Articolul 2

Caracteristicile și poziționarea funcției de supraveghere

(1) Funcția de supraveghere constituie parte integrantă din structura organizațională a administratorului sau a societății-mamă a grupului de care aparține acesta, dar este separată de organul de conducere și de alte funcții de guvernanță ale administratorului indicelui de referință.

(2) Funcția de supraveghere evaluează și, dacă este necesar, contestă deciziile organului de conducere al administratorului în ceea ce privește furnizarea indicilor de referință pentru a asigura îndeplinirea cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011. Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (3) punctul (i) din Regulamentul (UE) 2016/1011, funcția de supraveghere adresează toate recomandările privind supravegherea indicilor de referință organului de conducere.

(3) În cazul în care funcția de supraveghere află că organul de conducere a acționat sau intenționează să acționeze în mod contrar oricăreia dintre recomandările sau deciziile funcției de supraveghere, aceasta consemnează acest fapt în mod clar în procesulverbal al următoarei sale reuniuni sau în evidența deciziilor sale, în cazul în care funcția de supraveghere a fost instituită în conformitate cu al treilea mecanism de guvernanță care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 3

Procedurile care reglementează funcția de supraveghere

(1) O funcție de supraveghere dispune de proceduri referitoare la cel puțin următoarele domenii:

(a) mandatul său, frecvența reuniunilor sale periodice, consemnarea proceselor-verbale ale reuniunilor și a deciziilor luate și schimbul periodic de informații cu organul de conducere al administratorului;

(b) criteriile de selecție a membrilor săi, inclusiv criteriile de evaluare a cunoștințelor de specialitate și a competențelor potențialilor membri și de determinare a capacității acestora de a îndeplini condițiile necesare legate de timpul pe care îl pot consacra funcției de supraveghere. Aceste criterii iau în considerare, în special, rolul membrilor potențiali în orice altă funcție de supraveghere;

(c) criteriile de selecție a observatorilor cărora li se poate permite să participe la o reuniune a funcției de supraveghere;

(d) alegerea, numirea sau destituirea și înlocuirea membrilor săi;

(e) după caz, criteriile de alegere a persoanei sau a comitetului responsabil cu orientarea și coordonarea generală a funcției de supraveghere și care trebuie să servească drept punct de contact pentru organul de conducere al administratorului și pentru autoritatea competentă, în conformitate cu mecanismele de guvernanță adecvate funcțiilor de supraveghere alcătuite din mai multe comitete, astfel cum figurează în anexă;

(f) publicarea principalelor informații referitoare la membrii săi, precum și a oricărei declarații de conflicte de interese și a oricărei măsuri adoptate pentru atenuarea acestor conflicte;

(g) suspendarea drepturilor de vot ale membrilor externi în cazul acelor decizii care ar avea un impact direct asupra activității organizațiilor pe care le reprezintă;

(h) impunerea obligației ca membrii să comunice orice conflict de interese înainte de discutarea unui punct de pe ordinea de zi în cadrul reuniunilor funcției de supraveghere și consemnarea conflictului de interese respectiv în procesul-verbal al reuniunii;

(i) excluderea unor membri de la anumite discuții în legătură cu care au un conflict de interese și consemnarea acestei excluderi în procesul-verbal al reuniunii;

(j) accesul funcției de supraveghere la toate documentele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin;

(k) gestionarea litigiilor în cadrul funcției de supraveghere;

(l) măsurile care trebuie luate în cazul încălcării codului de conduită;

(m) notificarea adresată autorității competente cu privire la orice suspiciune de abatere din partea contribuitorilor sau a administratorului și a oricăror date de intrare anormale sau suspecte;

(n) prevenirea divulgării neadecvate a informațiilor confidențiale sau sensibile primite, prezentate sau discutate de către funcția de supraveghere.

(2) În cazul în care funcția de supraveghere este exercitată de o persoană fizică:

(a) literele (e), (g), (i) și (k) de la alineatul (1) nu se aplică;

(b) administratorul numește ca supleant un organism adecvat sau o persoană fizică adecvată, pentru a se asigura că sarcinile funcției de supraveghere pot fi îndeplinite în mod coerent în cazul în care persoana responsabilă cu funcția de supraveghere este absentă.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Listă neexhaustivă a mecanismelor de guvernanță adecvate

1. Un comitet de supraveghere independent compus, în mod echilibrat, din reprezentați ai părților interesate, și anume entitățile supravegheate care utilizează indicele de referință, contribuitorii la indicii de referință și alte părți interesate externe, cum ar fi operatorii de infrastructuri de piață și alte surse de date de intrare, precum și din membri independenți și membri ai personalului administratorului care nu sunt direct implicați în furnizarea indicilor de referință relevanți, nici în orice altă activitate conexă;

2. în cazul în care administratorul nu este deținut sau controlat în întregime de către contribuitorii la indicele de referință în cauză sau de către entitățile supravegheate care îl folosesc și nu există alte conflicte de interese la nivelul funcției de supraveghere, un comitet de supraveghere este compus din:

   (a) cel puțin două persoane implicate în furnizarea indicilor de referință relevanți, fără drept de vot;

   (b) cel puțin doi membri ai personalului care reprezintă alte componente ale organizației administratorului care nu sunt direct implicate nici în furnizarea indicilor de referință relevanți, nici în orice altă activitate conexă; sau

   (c) în cazul în care astfel de membri ai personalului nu sunt disponibili, cel puțin doi membri independenți;

3. în cazul în care un indice de referință nu este critic, iar complexitatea, gradul de utilizare sau vulnerabilitatea acestui indice nu denotă contrariul, o persoană fizică care este membru al personalului administratorului sau orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția administratorului ori se află sub controlul administratorului, care nu este implicată direct în furnizarea indicilor de referință relevanți și nu are niciun conflict de interese, în special conflicte de interese care decurg dintr-un potențial interes în ceea ce privește nivelul indicelui de referință;

4. o funcție de supraveghere alcătuită din mai multe comitete, fiecare dintre acestea fiind responsabil cu supravegherea unui indice de referință, a unui tip de indici de referință sau a unei familii de indici de referință, cu condiția ca o singură persoană sau un singur comitet să fie desemnat(ă) ca având responsabilitatea orientării și coordonării generale a funcției de supraveghere, precum și a interacțiunii cu organul de conducere al administratorului indicelui de referință și cu autoritatea competentă;

5. o funcție de supraveghere alcătuită din mai multe comitete, fiecare dintre acestea îndeplinind un subansamblu de responsabilități și sarcini de supraveghere, cu condiția ca o singură persoană sau un singur comitet să fie desemnat(ă) ca având responsabilitatea orientării și coordonării generale a funcției de supraveghere, precum și a interacțiunii cu organul de conducere al administratorului indicelui de referință și cu autoritatea competentă.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1638 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu modalitățile prin care să se asigure caracterul adecvat și verificabil al datelor de intrare, precum și procedurile interne de supraveghere și verificare pe care administratorul unui indice de referință critic sau semnificativ trebuie să se asigure că le instituie un contribuitor în cazul în care datele de intrare sunt furnizate de o funcție de front office

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 11 alineatul (5) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede că datele de intrare utilizate pentru un indice de referință trebuie să fie adecvate pentru a reprezenta în mod exact și fiabil piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare și, de asemenea, că datele respective trebuie să fie verificabile. În plus, în cazul în care datele de intrare sunt furnizate de o funcție de *front office*, articolul 11 alineatul (3) litera (b) din respectivul regulament prevede că administratorul trebuie să se asigure că contribuitorul dispune de proceduri interne de supraveghere și verificare adecvate.

(2) Pentru a se calcula corect un indice de referință, este nevoie nu numai să se transmită valorile exacte ale datelor de intrare, ci și ca acestea să fie exprimate în unitatea de măsură a activelor-suport și să reflecte caracteristicile relevante ale activelor respective.

(3) Caracterul verificabil al datelor de intrare este legat de gradul de exactitate al acestora, care, la rândul său, depinde într-o foarte mare măsură de tipul de date de intrare utilizate. Datele de intrare care nu sunt nici date de tranzacție, nici nu provin dintr-o sursă de date reglementate enumerată la articolul 3 alineatul (1) punctul 24 din Regulamentul (UE) 2016/1011 pot îndeplini totuși cerința de a fi verificabile dacă administratorul are la dispoziție suficiente informații pentru a putea efectua un număr suficient de verificări asupra datelor respective. Administratorul ar trebui, prin urmare, să aibă obligația să se asigure că dispune de informațiile necesare pentru a putea efectua verificările corespunzătoare.

(4) Pentru a se asigura că datele de intrare sunt adecvate și verificabile, administratorul ar trebui să aibă obligația de a monitoriza datele de intrare la intervale regulate, într-o măsură care să reflecte vulnerabilitatea asociată tipului specific de date de intrare în cauză. Dispozițiile în materie de reglementare și de supraveghere care li se aplică în prezent furnizorilor de date reglementate garantează deja integritatea acestor date. Acest tip de date ar trebui, prin urmare, să facă obiectul unor cerințe de monitorizare mai puțin extinse. Alte tipuri de date de intrare trebuie să fie verificate mai îndeaproape și ar trebui să facă obiectul unor verificări mai detaliate, acesta fiind în special cazul datelor de intrare care nu sunt date de tranzacție, mai ales dacă sunt furnizate de o funcție de *front office*.

(5) Atunci când datele de intrare sunt furnizate de contribuitori, o verificare importantă cu scop de monitorizare care trebuie efectuată constă în asigurarea faptului că respectivele date au fost furnizate în termenul stabilit de către administrator. În acest fel se asigură consecvența dintre contribuțiile furnizate de diferiți contribuitori. Atunci când datele de intrare nu sunt furnizate de către contribuitori, trebuie să se verifice, de asemenea, ora la care au fost luate în considerare datele de intrare, pentru a se asigura consecvența dintre diferitele date de intrare. Prin urmare, administratorul ar trebui să aibă obligația să verifice dacă datele de intrare au fost furnizate de contribuitori sau dacă au fost selectate dintr-o sursă specificată în termenul stabilit.

(6) Este deosebit de important ca elemente esențiale precum moneda, scadența și perioada până la scadență a activului-suport sau tipurile de contrapărți prevăzute de metodologia de elaborare a indicelui de referință să fie verificate în mod corespunzător.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(7) Supravegherea internă eficace a datelor de intrare furnizate de o funcție de *front office* se bazează pe instituirea și menținerea unor structuri adecvate în cadrul organizației contribuitorului. Aceste structuri ar trebui în mod normal să includă trei niveluri de control, cu excepția cazului în care dimensiunea organizației contribuitorului nu permite în mod rezonabil respectarea acestui număr. Primul nivel de control ar trebui să includă procesele de asigurare a verificării eficace a datelor de intrare.

(8) Datele furnizate de o funcție de *front office* comportă un risc deosebit din cauza conflictului inerent de interese dintre rolul comercial al *front office*-ului și rolul său de a furniza date de intrare pentru un indice de referință. Prin urmare, este important ca contribuitorul să instituie, să mențină și să aplice, în cadrul celui de-al doilea nivel de control, o politică în materie de conflicte de interese și să efectueze periodic verificări ale datelor de intrare utilizate. În plus, un instrument important care poate fi util în divulgarea și sesizarea către nivelul superior a oricărei abateri sau în depistarea activităților care ar putea afecta integritatea indicelui de referință este instituirea unei proceduri de denunțare a neregulilor care să permită oricărui membru al personalului să semnaleze orice abatere funcției relevante de verificare a conformității sau altei funcții interne corespunzătoare. Administratorul ar trebui, prin urmare, să se asigure că procedurile interne de supraveghere și verificare ale unui contribuitor includ și instituirea, menținerea și aplicarea unei politici în materie de conflicte de interese, precum și instituirea și menținerea unei proceduri de denunțare a neregulilor.

(9) Prezentul regulament se aplică administratorilor indicilor de referință critici și semnificativi. În conformitate cu principiul proporționalității, regulamentul evită impunerea unei sarcini excesive asupra administratorilor indicilor de referință semnificativi prin faptul că le oferă acestor administratori posibilitatea să opteze să aplice cerințele în materie de conflicte de interese doar pentru conflictele de interese reale sau potențiale care sunt sau ar fi semnificative. În plus, administratorilor ar trebui să li se încredințeze puteri discreționare suplimentare cu privire la modalitățile prin care se pot asigura că un contribuitor dispune de proceduri interne de supraveghere și verificare. Mai exact, administratorii ar trebui să aibă posibilitatea să aplice un regim mai lax pentru anumite cerințe referitoare la procedurile respective, ținând seama de natura, dimensiunea și complexitatea organizației contribuitorului.

(10) Administratorilor ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să înceapă să se aplice la două luni de la intrarea sa în vigoare.

(11) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(12) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament nu îi include în domeniul său de aplicare pe administratorii de indici de referință nesemnificativi și nu li se aplică acestora.

Articolul 2

Asigurarea caracterului adecvat și verificabil al datelor de intrare

(1) Administratorul unui indice de referință trebuie să se asigure că dispune de toate informațiile de care are nevoie pentru a putea verifica următoarele aspecte în legătură cu orice date de intrare pe care le utilizează pentru indicele de referință, în măsura în care aceste aspecte sunt aplicabile datelor de intrare în cauză:

(a) dacă transmițătorul este autorizat să furnizeze datele de intrare în numele contribuitorului, în conformitate cu cerințele privind autorizarea prevăzute la articolul 15 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011;

(b) dacă datele de intrare sunt furnizate de contribuitor sau sunt selectate dintr-o sursă specificată de administrator, în termenul stabilit de administrator;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(c) dacă datele de intrare sunt furnizate de contribuitor în formatul specificat de administrator;

(d) dacă sursa datelor de intrare este una dintre sursele enumerate la articolul 3 alineatul (1) punctul 24 din Regulamentul (UE) 2016/1011;

(e) dacă sursa datelor de intrare este fiabilă;

(f) dacă datele de intrare îndeplinesc cerințele prevăzute în metodologia de elaborare a indicelui de referință, în special cerințele privind moneda sau unitatea de măsură, scadența și tipurile de contrapărți;

(g) dacă sunt respectate pragurile relevante în ceea ce privește cantitatea datelor de intrare și standardele relevante în ceea ce privește calitatea datelor de intrare, în conformitate cu metodologia;

(h) dacă prioritatea de utilizare stabilită pentru diferitele tipuri de date de intrare se aplică în conformitate cu metodologia;

(i) dacă se exercită o anumită putere de decizie sau o putere discreționară în ceea ce privește furnizarea datelor de intrare, în conformitate cu normele clare definite în acest sens în metodologia de elaborare a indicelui de referință și în conformitate cu politicile care trebuie instituite în temeiul codului de conduită privind indicele de referință.

(2) Administratorii efectuează la intervale regulate verificările enumerate la alineatul (1). Administratorii indicilor de referință critici efectuează verificările enumerate la literele (a), (b), (c) și (d) de la alineatul (1) înainte de publicarea indicelui de referință sau înainte de orice ocazie cu care indicele de referință este pus la dispoziția publicului.

Articolul 3

Procedurile interne de supraveghere și verificare ale contribuitorului

(1) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011, administratorul trebuie să se asigure că procedurile interne de supraveghere și verificare instituite de un contribuitor includ cel puțin următoarele:

(a) instituirea și menținerea unei funcții interne care să servească drept prim nivel de control pentru contribuția cu date de intrare și să fie responsabilă cu îndeplinirea următoarelor sarcini:

   (i) să efectueze o verificare eficace a datelor de intrare înainte de furnizarea acestora, inclusiv să asigure conformitatea cu orice cerință privind validarea datelor de intrare pe care contribuitorul trebuie să o îndeplinească în temeiul articolului 15 alineatul (2) litera (d) punctul (iii) din Regulamentul (UE) 2016/1011 și să analizeze datele de intrare, înainte de furnizarea lor, din punctul de vedere al integrității și al exactității acestora;

   (ii) să verifice dacă transmițătorul este autorizat să furnizeze date de intrare în numele contribuitorului, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 15 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011;

   (iii) să se asigure că accesul la contribuțiile cu date de intrare este limitat la persoanele implicate în proces, cu excepția cazului în care accesul este necesar în scopuri de audit, de investigare sau alte scopuri prevăzute de lege;

(b) instituirea și menținerea unei funcții interne care să servească drept al doilea nivel de control pentru contribuția cu date de intrare și să fie responsabilă cu îndeplinirea următoarelor sarcini:

   (i) să efectueze o analiză a datelor de intrare după furnizarea acestora, independent de analiza efectuată de funcția de control de la primul nivel, pentru a confirma integritatea și exactitatea datelor furnizate în cadrul contribuției;

   (ii) să instituie și să mențină o procedură de denunțare a neregulilor care să includă măsuri adecvate de protecție a persoanelor care semnalează nereguli;

   (iii) să instituie și să mențină proceduri pentru raportarea internă a oricărei manipulări sau tentative de manipulare a datelor de intrare, pentru orice nerespectare a politicilor proprii ale contribuitorului referitoare la indicii de referință și pentru investigarea acestor situații de îndată ce apar;

   (iv) să instituie și să mențină proceduri de raportare internă pentru semnalarea oricărei probleme operaționale survenite în procesul de furnizare a contribuției, de îndată ce apare;

   (v) să asigure prezența fizică constantă a unui membru al personalului de la al doilea nivel de control în zona în care se află funcția de *front office*;

   (vi) să asigure supravegherea comunicărilor relevante dintre membrii personalului funcției de *front office* direct implicați în activitatea de furnizare a contribuțiilor cu date de intrare și a comunicărilor relevante dintre membrii respectivi ai personalului și alte funcții interne sau organisme externe;

   (vii) să instituie, să mențină și să aplice o politică în materie de conflicte de interese care să asigure:

      — identificarea oricărui conflict de interese real sau potențial legat de oricare dintre membrii personalului funcției de *front office* a contribuitorului implicați în procesul de furnizare a contribuțiilor și informarea corespunzătoare a administratorului;

— absența oricărei legături, directe sau indirecte, dintre remunerația unui transmițător și valoarea indicelui de referință, valoarea anumitor transmiteri de date sau desfășurarea oricărei activități a contribuitorului care ar putea da naștere unui conflict de interese legat de contribuția cu date de intrare pentru indicele de referință;

— o separare clară a sarcinilor între membrii personalului funcției de *front office* implicați în furnizarea de date de intrare și alți membri ai personalului funcției de *front office*;

— o separare fizică a membrilor personalului funcției de *front office* implicați în furnizarea de date de intrare de alți membri ai personalului funcției de *front office*;

— exercitarea unor controale eficace asupra schimbului de informații între personalul funcției de *front office* și alte categorii de personal ale contribuitorului care sunt implicate în activități care pot crea un risc de conflict de interese, în măsura în care informațiile care fac obiectul schimbului de informații pot afecta datele furnizate în cadrul contribuțiilor;

— existența unor provizioane pentru situații neprevăzute în cazul unei întreruperi temporare a controalelor privind schimbul de informații menționate la a cincea liniuță;

— luarea de măsuri pentru a împiedica exercitarea de către orice persoană a unei influențe necorespunzătoare asupra modului în care își desfășoară activitatea membrii personalului funcției de *front office* implicați în furnizarea de date în cadrul contribuțiilor;

(c) instituirea și menținerea unui funcții interne, independente de funcțiile de control de la primul și de la al doilea nivel, care să servească drept al treilea nivel de control pentru contribuția cu date de intrare și să fie responsabilă de efectuarea periodică a unor verificări cu privire la controalele efectuate de celelalte două funcții de control;

(d) procedurile care reglementează:

(i) modalitățile de cooperare și fluxul de informații dintre cele trei funcții de control prevăzute la prezentul alineat literele (a), (b) și (c);

(ii) transmiterea de raportări periodice conducerii superioare a contribuitorului privind sarcinile îndeplinite de aceste trei funcții de control;

(iii) transmiterea către administrator, la cerere, a informațiilor solicitate de administrator referitoare la procedurile interne de supraveghere și verificare ale contribuitorului.

(2) Administratorul poate alege să renunțe la aplicarea cerințelor specificate la alineatul (1) litera (b) punctul (v) sau la litera (b) punctul (vii) a treia, a patra sau a șasea liniuță, ținând seama de următoarele aspecte:

(a) natura, dimensiunea și complexitatea activităților contribuitorului;

(b) posibilitatea apariției unor conflicte de interese între contribuția cu date de intrare la indicele de referință și activitățile de tranzacționare sau de altă natură desfășurate de contribuitor;

(c) marja de discreție pe care o presupune procesul de furnizare a contribuției.

(3) Având în vedere în primul rând dimensiunea redusă a organizației unui contribuitor, precum și aspectele enumerate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c), administratorul îi poate permite contribuitorului să dispună de o structură organizațională de control mai simplă decât cea prevăzută la alineatul (1). Structura de control mai simplă trebuie să asigure, însă, faptul că sunt îndeplinite toate sarcinile enumerate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu excepția celor pentru care se acordă o derogare în conformitate cu alineatul (2). Alineatul (1) litera (d) punctele (i) și (ii) se aplică într-un mod care să reflecte structura de control mai simplă.

(4) Administratorul unui indice de referință semnificativ poate alege să aplice cerințele specificate la alineatul (1) litera (b) punctul (vii) numai în raport cu conflictele de interese reale sau potențiale care sunt sau ar putea fi conflicte de interese semnificative.

Articolul 4

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1639 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu elementele codului de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 15 alineatul (6) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede obligația administratorului unui indice de referință care se bazează pe date de intrare de la contribuitori să elaboreze un cod de conduită pentru indicele de referință respectiv care să precizeze în mod clar responsabilitățile contribuitorilor în ceea ce privește contribuția cu date de intrare. În cazul în care administratorul furnizează o familie de indici de referință formată din mai mulți indici de referință care se bazează pe date de intrare de la contribuitori, poate fi elaborat un singur cod de conduită pentru întreaga familie de indici de referință. La articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat sunt enumerate elementele care trebuie să fie incluse, ca o condiție minimă, în fiecare cod de conduită elaborat în temeiul articolului respectiv. Nu este necesar să se elaboreze un cod de conduită în cazul în care indicele de referință este un indice de referință bazat pe date reglementate, în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 24 din respectivul regulament.

(2) Pentru a se asigura că indicele de referință este stabilit corect, este esențial ca datele de intrare furnizate de contribuitori să aibă toate caracteristicile prevăzute de metodologie și să fie complete. Prin urmare, codul de conduită ar trebui să descrie caracteristicile respective suficient de detaliat și să precizează informațiile datele de care trebuie să țină seama contribuitorul, datele pe care contribuitorul le poate exclude și modul în care contribuitorul trebuie să transmită administratorului datele de intrare.

(3) Un factor-cheie în asigurarea integrității unui indice de referință care se bazează pe date de intrare de la contribuitori este asigurarea faptului că persoanele numite de un contribuitor să furnizeze date de intrare au competențele, cunoștințele, formarea și experiența corespunzătoare pentru a îndeplini acest rol. Prin urmare, codul de conduită ar trebui să conțină dispoziții care să impună fiecărui contribuitor obligația de a efectua o serie de controale în ceea ce privește persoanele care urmează să devină transmițători, înainte de a-i autoriza să îndeplinească această funcție.

(4) Fiabilitatea unui indice de referință depinde în mare măsură de corectitudinea datelor de intrare. Prin urmare, este esențial ca, pentru orice intrare suspectă contribuitorii să verifice datele înainte și după transmitere și să confirme, totodată, respectarea cerințelor din codul de conduită. Codul de conduită ar trebui, așadar, să conțină dispoziții care să impună contribuitorilor obligația de a efectua verificări ale datelor înainte și după efectuarea contribuției.

(5) Riscul de eroare sau de manipulare este, fără îndoială, mai mare în cazurile în care contribuitorii își pot exercita puterea discreționară atunci când contribuie cu date de intrare. Prin urmare, codul de conduită ar trebui să impună contribuitorilor obligația de a stabili politici care să precizeze când, cum și de către cine poate fi exercitată puterea discreționară.

(6) Codul de conduită ar trebui să conțină dispoziții care să impună contribuitorilor obligația de a ține evidența datelor care au fost luate în considerare pentru fiecare contribuție și a oricărei exercitări a puterii discreționare. Aceste evidențe sunt un instrument esențial pentru a determina dacă un contribuitor a aderat la politicile impuse de codul de conduită menite să asigure furnizarea tuturor datelor de intrare relevante.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(7) Identificarea și gestionarea corectă a conflictelor de interese la nivelul contribuitorilor este un pas necesar în procesul de asigurare a integrității și a exactității indicelui de referință. Din acest motiv, codul de conduită ar trebui să conțină dispoziții care să impună obligația ca sistemele și controalele instituite de contribuitor să includă un registru al conflictelor de interese în care contribuitorul să înregistreze conflictele de interese identificate și măsurile luate pentru a le gestiona.

(8) În conformitate cu principiul proporționalității, prezentul regulament evită impunerea unei sarcini administrative excesive administratorilor și contribuitorilor în ceea ce privește indicii de referință semnificativi și nesemnificativi, permițându-le administratorilor de indici de referință semnificativi sau nesemnificativi să elaboreze coduri de conduită mai puțin detaliate decât cele necesare pentru indicii de referință critici.

(9) Ar trebui să li se acorde administratorilor suficient timp pentru a elabora coduri de conduită care să respecte cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare.

(10) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(11) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit prin articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Descrierea datelor de intrare

Codul de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorul în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 (denumit în continuare „codul de conduită”) include o descriere clară a cel puțin următoarelor aspecte privind datele de intrare care trebuie furnizate, precum și cerințe cu privire la aceste aspecte:

(a) tipul sau tipurile de date de intrare care trebuie furnizate;

(b) standardele care trebuie respectate în ceea ce privește calitatea și exactitatea datelor de intrare;

(c) cantitatea minimă a datelor de intrare care trebuie furnizate;

(d) ordinea de prioritate, dacă există, a diferitelor tipuri de date de intrare care trebuie furnizate;

(e) formatul în care trebuie furnizate datele de intrare;

(f) frecvența cu care sunt furnizate datele de intrare;

(g) momentul în care sunt furnizate datele de intrare;

(h) procedurile, dacă există, pe care fiecare contribuitor are obligația de a le institui în vederea ajustării și standardizării datelor de intrare.

Articolul 2

Transmițători

(1) Codul de conduită include dispoziții care asigură faptul că o persoană este autorizată să acționeze ca transmițător de date de intrare în numele unui contribuitor numai dacă contribuitorul este convins că persoana respectivă are competențele, cunoștințele, formarea și experiența necesare pentru îndeplinirea acestui rol.

(2) Codul de conduită descrie procesul de diligență pe care un contribuitor trebuie să îl efectueze pentru a se convinge că o persoană are competențele, cunoștințele, formarea și experiența necesare pentru a transmite date de intrare în numele său. Descrierea acestui proces include obligația efectuării de controale pentru a verifica:

(a) identitatea persoanei;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(b) calificările persoanei; și

(c) reputația persoanei, precizându-se inclusiv dacă persoanei respective i s-a interzis în trecut să transmită date de intrare pentru un indice de referință din cauza unor abateri profesionale.

(3) Codul de conduită precizează procesul și mijloacele de comunicare pe care un contribuitor trebuie să le folosească pentru a notifica administratorului identitatea oricărei persoane care transmite date de intrare în numele său, astfel încât administratorul să poată verifica dacă transmițătorul de date este autorizat să transmită date în numele contribuitorului.

Articolul 3

Politici prin care se asigură furnizarea tuturor datelor de intrare relevante de către contribuitori

Codul de conduită cuprinde dispoziții care impun obligația contribuitorilor de a institui și de a respecta cel puțin următoarele politici:

(a) o politică în materie de date care include cel puțin:

(i) o descriere a datelor care trebuie luate în considerare la stabilirea datelor de intrare; și

(ii) o descriere a datelor pe care contribuitorul le poate exclude din contribuția cu date de intrare, cu precizarea motivului sau a motivelor pentru care datele respective pot fi excluse;

(b) o politică privind transmiterea datelor către administrator care include cel puțin:

(i) o descriere a procesului care trebuie utilizat pentru transferul securizat de date; și

(ii) planuri de urgență pentru transmiterea datelor de intrare în eventualitatea apariției unor dificultăți de ordin tehnic sau operațional, a absenței temporare a unui transmițător sau a indisponibilității datelor de intrare impuse de metodologie.

Articolul 4

Sisteme și controale

(1) Codul de conduită include dispoziții care asigură faptul că sistemele și controalele menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/1011 cuprind, printre altele, următoarele elemente:

(a) verificări înainte de contribuție în vederea identificării tuturor datelor de intrare suspecte, inclusiv verificări sub forma revizuirii datelor de către o a doua persoană;

(b) verificări după contribuție în vederea confirmării faptului că s-a realizat contribuția cu date de intrare în conformitate cu cerințele din codul de conduită, precum și în vederea identificării tuturor datelor de intrare suspecte;

(c) monitorizarea transferului datelor de intrare către administrator în conformitate cu politicile aplicabile.

(2) Codul de conduită îi poate permite unui contribuitor să utilizeze un sistem automatizat pentru contribuția cu date de intrare, în care persoanele fizice nu pot să modifice contribuția cu date de intrare, numai în cazul în care codul de conduită condiționează acordarea acestei permisiuni de îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) contribuitorul este în măsură să monitorizeze în permanență funcționarea corespunzătoare a sistemului automat; și

(b) contribuitorul verifică sistemul automat după orice actualizare sau modificare a software-ului acestuia, înainte de a furniza noi date de intrare.

În acest caz, nu este necesar să se prevadă în codul de conduită obligația contribuitorului de a institui controalele menționate la alineatul (1).

(3) Codul de conduită stabilește procedurile pe care trebuie să le instituie un contribuitor pentru a remedia orice eroare legată de datele de intrare transmise.

(4) Codul de conduită impune contribuitorului obligația de a revizui în mod regulat și, în orice caz, cel puțin o dată pe an sistemele și controalele pe care le-a instituit în vederea furnizării de date de intrare.

Articolul 5

Politici privind exercitarea puterii discreționare la contribuția cu date de intrare

Atunci când prevede că un contribuitor își poate exercita puterea discreționară atunci când contribuie cu date de intrare, codul de conduită impune obligația contribuitorului de a stabili politici privind exercitarea puterii discreționare care să precizeze cel puțin următoarele:

(a) circumstanțele în care contribuitorul își poate exercita puterea discreționară;

(b) persoanele din cadrul organizației contribuitorului care sunt autorizate să își exercite puterea discreționară;

(c) controalele interne care reglementează exercitarea puterii discreționare a contribuitorului în conformitate cu politicile sale;

(d) persoanele din cadrul organizației contribuitorului care sunt autorizate să efectueze o evaluare *ex post* cu privire la exercitarea puterii discreționare.

Articolul 6

Politici privind păstrarea evidențelor

(1) Codul de conduită cuprinde dispoziții care impun contribuitorilor obligația de a institui politici privind păstrarea evidențelor care să garanteze că toate informațiile relevante necesare se păstrează de către contribuitor pentru a se verifica respectarea codului de conduită, inclusiv evidența a cel puțin următoarelor informații:

(a) politicile și procedurile contribuitorului care reglementează contribuția cu date de intrare și orice modificare semnificativă adusă acestor politici sau proceduri;

(b) registrul conflictelor de interese menționat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament;

(c) orice măsură disciplinară luată împotriva unui membru al personalului contribuitorului în legătură cu activitățile legate de indicii de referință;

(d) o listă a transmițătorilor și a persoanelor care efectuează controalele în ceea ce privește contribuțiile, inclusiv numele și funcțiile pe care le dețin în cadrul organizației contribuitorului și data la care au fost autorizați să își exercite funcțiile legate de transmiterea de date și, dacă este cazul, data la care au încetat să mai fie autorizați în acest sens;

(e) pentru fiecare contribuție cu date de intrare:

(i) datele de intrare transmise;

(ii) datele luate în considerare pentru stabilirea contribuției cu date de intrare și eventualele date care au fost excluse;

(iii) orice exercitare a puterii discreționare;

(iv) orice verificare a datelor de intrare;

(v) orice comunicare în legătură cu contribuția cu date de intrare dintre transmițător și orice persoană din organizația contribuitorului care efectuează verificări în ceea ce privește contribuțiile.

(2) Codul de conduită impune obligația ca politicile privind păstrarea evidențelor să prevadă ca informațiile se fie păstrate pentru o perioadă de minimum cinci ani sau, în cazul înregistrărilor conversațiilor telefonice sau a comunicațiilor electronice, pentru o perioadă de minimum trei ani și se fie stocate pe un suport care să permită consultarea ulterioară a informațiilor.

(3) Administratorul poate alege să omită cerința de la alineatul (1) litera (e) punctul (iv) în cazul unui contribuitor care contribuie cu date de intrare la un indice de referință semnificativ.

(4) Administratorul poate alege să omită una sau ambele cerințe prevăzute la alineatul (1) litera (e) punctele (iv) și (v) în cazul unui contribuitor care contribuie cu date de intrare la un indice de referință nesemnificativ.

Articolul 7

Raportarea datelor de intrare suspecte

(1) Codul de conduită impune contribuitorului obligația de a institui proceduri interne documentate care să prevadă că personalul său trebuie să raporteze toate datele de intrare suspecte către funcția de verificare a conformității din cadrul contribuitorului, dacă există, și către conducerea superioară a contribuitorului.

(2) Codul de conduită precizează condițiile în care un contribuitor trebuie să raporteze datele de intrare suspecte către administrator și precizează procesul și mijloacele de comunicare pe care contribuitorul trebuie să le folosească pentru a-l contacta pe administrator.

Articolul 8

Conflicte de interese

(1) Codul de conduită impune contribuitorului obligația de a institui sisteme și controale pentru gestionarea conflictelor de interese, care să includă cel puțin următoarele elemente:

(a) instituirea unei politici privind conflictele de interese care prevede:

(i) procesul de identificare și gestionare a conflictelor de interese, inclusiv orice escaladare internă a conflictelor de interese;

(ii) măsurile de prevenire sau de minimizare a riscului de conflicte de interese în procesul de recrutare a transmițătorilor;

(iii) măsurile de prevenire sau de minimizare a riscului de conflicte de interese în politicile de remunerare a personalului contribuitorului;

(iv) măsurile de prevenire sau minimizare a riscului de conflicte de interese care pot decurge din structura de management a contribuitorului;

(v) cerințele referitoare la comunicările dintre transmițători și alte categorii de personal din cadrul organizației contribuitorului;

(vi) orice separare fizică sau organizațională între transmițători și alte categorii de personal din cadrul contribuitorului necesară pentru prevenirea sau minimizarea riscului de conflicte de interese;

(vii) regulile și măsurile de abordare a oricărei expuneri financiare pe care contribuitorul o poate avea față de un instrument financiar sau un contract financiar care se raportează la indicele de referință la care contribuitorul contribuie cu date de intrare;

(b) crearea unui registru al conflictelor de interese care trebuie utilizat pentru a înregistra toate conflictele de interese identificate și toate măsurile luate pentru a le gestiona, precum și obligația de a menține la zi registrul și de a acorda acces la registru auditorilor interni sau externi.

(2) Codul de conduită impune obligația ca membrii de personal ai contribuitorului care sunt implicați în procesul de contribuție să beneficieze de formare în legătură cu toate politicile, procedurile și controalele referitoare la identificarea, prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

(3) Administratorul poate alege să omită una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (iii), (v), (vi) și (vii) în cazul unui contribuitor care contribuie cu date de intrare la un indice de referință nesemnificativ.

Articolul 9

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1640 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu cerințele în materie de guvernanță și de control aplicabile contribuitorilor supravegheați

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 16 alineatul (5) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 16 din Regulamentul (UE) 2016/1011 impune contribuitorilor supravegheați anumite cerințe în materie de guvernanță și control, inclusiv cerința de a dispune de un cadru de control care să asigure integritatea, exactitatea și fiabilitatea datelor de intrare și cerința de a dispune de sisteme și controale eficace pentru a asigura integritatea și fiabilitatea tuturor contribuțiilor cu date de intrare. O parte din aceste cerințe au fost deja abordate la articolele 11 și 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și în regulamentele delegate aferente. Cu toate acestea, în anumite privințe, dispozițiile prezentului Regulament delegat al Comisiei le depășesc pe cele de la articolele 11 și 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011, iar anumiți contribuitori supravegheați s-ar putea să nu facă obiectul dispozițiilor prevăzute la articolele 11 și 15 deoarece contribuie cu date la indici de referință furnizați de administratori care sunt excluși din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011. Pentru a se evita insecuritatea juridică, cerințele stabilite în prezentul Regulament delegat al Comisiei nu aduc atingere articolelor 11 și 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și regulamentelor delegate aferente și sunt, prin urmare, aplicabile numai în măsura în care completează dispozițiile menționate anterior.

(2) Cadrul de control stabilit de un contribuitor supravegheat ar trebui să includă o procedură de identificare și gestionare a cazurilor de încălcare a Regulamentului (UE) 2016/1011 și de nerespectare a codului de conduită aplicabil, precum și politici privind denunțarea neregulilor și supravegherea și reexaminarea periodică a procesului de contribuire cu date de intrare. Acest lucru este necesar pentru a le permite contribuitorilor supravegheați să garanteze că acțiunile lor sunt legale și că datele de intrare furnizate sunt exacte și fiabile.

(3) Formarea pe care transmițătorii angajați de un contribuitor supravegheat au obligația să o urmeze în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ar trebui să includă, de asemenea, o formare privind modul în care indicele de referință este destinat să măsoare piața sau realitatea economică subiacentă și o formare privind toate elementele codului de conduită aplicabil contribuției cu date de intrare. Această formare reprezintă un instrument esențial în asigurarea faptului că transmițătorii de date acționează în mod corespunzător și în conformitate cu metodologia indicelui de referință.

(4) Măsurile de gestionare a conflictelor de interese pe care trebuie să le instituie un contribuitor supravegheat în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ar trebui să includă măsuri de separare a transmițătorilor de alți angajați ai contribuitorului și măsuri privind politica de remunerare aplicată de contribuitor în cazul transmițătorilor pentru a reduce la minimum stimulentele care i-ar putea determina pe transmițători să manipuleze contribuția cu date de intrare.

(5) Sistemele de păstrare a evidențelor pe care trebuie să le instituie, în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/1011, un contribuitor supravegheat ar trebui să includă cerința de a ține evidența comunicațiilor referitoare la furnizarea datelor de intrare, inclusiv numele transmițătorilor. Acest lucru este necesar pentru a se asigura un nivel adecvat de transparență.

(6) Dacă le oferim contribuitorilor dreptul de a-și utiliza puterea discreționară, există riscul ca experți diferiți să utilizeze această putere discreționară în mod diferit sau ca același expert să o utilizeze în mod diferit de-a lungul timpului. Puterea discreționară sporește, de asemenea, vulnerabilitatea indicilor de referință relevanți la manipulare. Prin urmare, este necesar ca politicile stabilite în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 să includă un cadru care să asigure coerența în ceea ce privește utilizarea puterii de decizie sau

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

a puterii discreționare și să reducă riscul de manipulare. Un astfel de cadru ar trebui să impună obligația efectuării de revizuiri interne regulate în ceea ce privește aplicarea avizului experților. Acesta ar trebui să identifice, de asemenea, tipurile de informații care trebuie și cele care nu trebuie luate în considerare pentru definirea în mod corespunzător a limitelor puterii discreționare.

(7) Administratorilor ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare.

(8) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(9) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament nu îi vizează pe contribuitorii supravegheați care contribuie cu date numai pentru indicii de referință nesemnificativi și nu li se aplică acestor contribuitori.

Cerințele impuse în temeiul prezentului regulament se aplică fără a se aduce atingere cerințelor impuse în temeiul articolelor 11 și 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și nici standardelor tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 11 alineatul (5) și al articolului 15 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ([2]).

Articolul 2

Cadrul de control

Cadrul de control pe care un contribuitor supravegheat are obligația de a-l institui în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 include instituirea și menținerea a cel puțin următoarelor controale:

(a) un mecanism eficace de supraveghere destinat supravegherii procesului de contribuire cu date de intrare care să includă un sistem de gestionare a riscurilor, identificarea personalului cu funcții superioare responsabil cu procesul de contribuire cu date și implicarea tuturor funcțiilor de asigurare a conformității și de audit intern din cadrul organizației contribuitorului;

(b) o politică privind denunțarea neregulilor, care să includă garanții corespunzătoare pentru denunțători;

(c) o procedură de identificare a și gestionare cazurilor de încălcare a Regulamentului (UE) 2016/1011 și de nerespectare a codului de conduită aplicabil elaborat în temeiul articolului 15 din regulamentul menționat, care să includă o procedură de investigare a încălcărilor constatate și de înregistrare a măsurilor luate în consecință;

(d) revizuiri periodice ale procesului de contribuire cu date, care trebuie efectuate cel puțin o dată pe an și ori de câte ori se modifică codul de conduită aplicabil.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2018/1638 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu modul în care se asigură caracterul adecvat și verificabil al datelor de intrare, precum și procedurile interne de supraveghere și verificare de care dispune contribuitorul, a căror instituire trebuie să fie garantată de către administratorul unui indice de referință critic sau semnificativ în cazul în care datele de intrare sunt furnizate de o funcție de front office (a se vedea pagina 6 din prezentul Jurnal Oficial) și Regulamentul delegat (UE) 2018/1639 din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu elementele codului de conduită care trebuie să fie elaborat de administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori (a se vedea pagina 11 din prezentul Jurnal Oficial).

Articolul 3

Controale privind transmițătorii

(1) Sistemele și controalele pe care un contribuitor supravegheat are obligația să le instituie în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ un proces documentat și eficace de contribuire cu date și cel puțin următoarele elemente:

(a) un proces de desemnare a transmițătorilor și proceduri pentru efectuarea contribuțiilor atunci când un transmițător este indisponibil în mod neașteptat, inclusiv de desemnare a înlocuitorilor;

(b) proceduri și sisteme de monitorizare a datelor utilizate pentru contribuții, precum și a contribuțiilor propriu-zise, care sunt capabile să genereze alerte în conformitate cu parametri predefiniți de către contribuitor.

(2) Fără a aduce atingere niciunei cerințe impuse în temeiul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011, contribuitorul are în vedere următoarele criterii atunci când stabilește, în sensul articolului 16 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat, dacă este proporțională instituirea unui proces de aprobare de către o persoană fizică care deține o poziție superioară ierarhic transmițătorului:

(a) marja de discreție pe care o presupune procesul de contribuire;

(b) natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de contribuitorul supravegheat;

(c) posibilitatea apariției unor conflicte de interese între contribuirea cu date de intrare la indicii de referință și alte activități de tranzacționare sau de altă natură desfășurate de contribuitor.

(3) În cazul în care controalele instituite de un contribuitor supravegheat includ un proces de aprobare de către o persoană fizică care deține o poziție superioară ierarhic transmițătorului, controalele respective trebuie să includă reguli clare cu privire la momentul în care se acordă aprobarea și, în cazul în care există posibilitatea ca aprobarea să fie efectuată după transmiterea datelor de intrare, aceste reguli trebuie să precizeze circumstanțele în care se obține aprobarea după transmiterea datelor și intervalul de timp maxim în care trebuie să se acorde o astfel de aprobare.

Articolul 4

Formarea transmițătorilor

(1) Sistemele și controalele pe care un contribuitor supravegheat are obligația să le instituie în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ programe de formare care să asigure că fiecare transmițător are:

(a) cunoștințele și experiența corespunzătoare în ceea ce privește modul în care indicele de referință este destinat să măsoare piața sau realitatea economică subiacentă;

(b) cunoștințele corespunzătoare cu privire la toate elementele codului de conduită aplicabil elaborat în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul menționat, dacă există un astfel de cod.

(2) Cunoștințele transmițătorilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), precum și cunoștințele referitoare la cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011 și în Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în măsura în care sunt aplicabile sarcinilor transmițătorilor, trebuie reevaluate periodic și, în orice caz, cel puțin o dată pe an, pentru a se verifica, pentru fiecare dintre aceștia, dacă este în continuare adecvat să acționeze ca transmițători.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul contribuitorilor supravegheați la indici de referință semnificativi.

Articolul 5

Conflicte de interese

(1) Măsurile de gestionare a conflictelor de interese pe care un contribuitor supravegheat are obligația să le instituie în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele măsuri:

(a) un registru al conflictelor de interese care trebuie actualizat și utilizat pentru a înregistra toate conflictele de interese identificate și toate măsurile luate pentru a le gestiona. Registrul trebuie să poată fi accesat de către auditori interni sau externi;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

(b) separarea fizică a transmițătorilor de alți angajați ai contribuitorului, atunci când o astfel de separare este adecvată, ținând cont de nivelul discreționar pe care îl presupune procesul de contribuire, de natura, amploarea și complexitatea activităților contribuitorului și de posibilitatea apariției unor conflicte de interese între contribuirea cu date de intrare la indicii de referință și alte activități de tranzacționare sau de altă natură desfășurate de contribuitor;

(c) proceduri de control intern corespunzătoare care să includă, în cazul în care nu există nicio separare organizațională sau fizică a angajaților, reguli care reglementează interacțiunea transmițătorilor cu angajații din front office.

(2) Măsurile de gestionare a conflictelor de interese includ, de asemenea, politici de remunerare a transmițătorilor care să asigure că remunerarea transmițătorilor nu este legată de niciunul dintre elementele următoare:

(a) valoarea indicelui de referință;

(b) valorile specifice ale datelor transmise; și

(c) exercitarea, de către contribuitorul supravegheat, a unei activități specifice care ar putea da naștere unui conflict de interese cu contribuirea cu date de intrare la indicele de referință.

Articolul 6

Păstrarea evidențelor

(1) Evidențele care trebuie păstrate în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/1011 în legătură cu comunicațiile referitoare la furnizarea de date de intrare includ înregistrarea contribuțiilor furnizate și numelor transmițătorilor.

(2) Evidențele care trebuie păstrate în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/1011 în legătură cu expunerea contribuitorului la instrumentele financiare care utilizează indicele respectiv ca referință includ înregistrarea tipului de activitate pe care o desfășoară contribuitorul supravegheat care dă naștere expunerii.

(3) Evidențele care trebuie păstrate în temeiul articolului 16 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) 2016/1011 în legătură cu auditurile interne și externe includ înregistrarea fișei de audit, a raportului de audit și a eventualelor măsuri luate ca răspuns la fiecare audit.

(4) Alineatul (3) nu se aplică în cazul contribuitorilor supravegheați la indici de referință semnificativi.

Articolul 7

Avizul experților

Politicile pe care un contribuitor supravegheat trebuie să le stabilească în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 în cazul în care datele de intrare se bazează pe avizul experților trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

(a) un cadru care să asigure coerența între diferiți transmițători, precum și coerența în timp în legătură cu utilizarea puterii de decizie sau a puterii discreționare;

(b) identificarea tipurilor de informații care pot sau nu să fie luate în considerare în utilizarea puterii de decizie sau a puterii discreționare;

(c) procedurile de revizuire a oricărei utilizări a puterii de decizie sau a puterii discreționare.

Articolul 8

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1641 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratorii indicilor de referință critici sau semnificativi în legătură cu metodologia utilizată pentru determinarea indicelui de referință, cu evaluarea internă și aprobarea metodologiei, precum și în legătură cu procedurile pentru modificarea substanțială a metodologiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 13 alineatul (3) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 impune administratorului unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință obligația de a publica sau de a pune la dispoziție principalele elemente ale metodologiei utilizate pentru determinarea indicelui de referință sau, după caz, a indicilor de referință dintr-o familie de indici de referință, detalii privind procedura de evaluare internă și de aprobare a metodologiei, precum și procedurile de consultare și de notificare a utilizatorilor cu privire la modificările substanțiale ale metodologiei. Prezentul regulament precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratori în ceea ce privește indicii lor de referință semnificativi și indicii lor de referință critici. Această obligație nu se aplică administratorilor care furnizează doar indici de referință nesemnificativi. Administratorii care furnizează atât indici de referință nesemnificativi, cât și indici de referință semnificativi sau critici ar trebui să se conformeze prezentului regulament pentru indicii lor de referință semnificativi și indicii lor de referință critici. ESMA poate publica orientări cu privire la același subiect pentru administratorii de indici de referință nesemnificativi.

(2) Metodologiile de determinare a indicilor de referință diferă foarte mult. Principalele elemente specificate în prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să fie publicate sau puse la dispoziție numai în măsura în care acestea sunt relevante pentru un anumit indice de referință.

(3) Două dintre principalele elemente ale metodologiei care ar trebui comunicate pentru a asigura fiabilitatea și exactitatea unui indice de referință critic sau semnificativ sunt cantitatea minimă și calitatea minimă a datelor de intrare necesare pentru aplicarea metodologiei și efectuarea calculului. În plus, exercitarea de puteri discreționare pentru determinarea indicilor de referință le mărește vulnerabilitatea la manipulare. Prin urmare, pentru a reduce la minimum acest risc de manipulare, administratorul ar trebui să comunice, în cadrul principalelor elemente ale metodologiei sale, normele clare care le-a definit cu privire la modul și situațiile în care se pot exercita puteri discreționare.

(4) Pentru a-i ajuta pe utilizatorii potențiali să aleagă cel mai adecvat indice de referință dintr-o paletă de indici de referință potențial adecvați, aceștia ar trebui să primească informații care să le permită să înțeleagă ce vizează să măsoare un indice de referință, ce date de intrare sunt utilizate și în ce mod sunt selectate acestea, care sunt elementele componente ale indicelui de referință, cine este implicat în procesul de colectare a datelor și de calculare a indicilor de referință, în ce situații și în ce măsură se poate recurge la puteri discreționare și care sunt limitările metodologiei, precum și în ce situații și în ce mod ar putea fi modificat indicele de referință.

(5) Pentru ca utilizatorii și potențialii utilizatori să dispună de suficiente informații despre procesul său de evaluare internă a metodologiei, administratorul ar trebui să își publice politicile și procedurile legate de acest proces, însoțite de detalii privind organele implicate și mecanismele de guvernanță relevante de care dispune, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(6) Pentru ca utilizatorii și potențialii utilizatori să înțeleagă modul în care un administrator va organiza consultări cu privire la o modificare substanțială propusă în legătură cu un indice de referință critic sau semnificativ și justificarea modificării respective, administratorul ar trebui să comunice anumite informații, inclusiv modul în care urmează să evalueze impactul modificării propuse.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(7) În conformitate cu principiul proporționalității, prezentul regulament evită impunerea unei poveri administrative excesive asupra administratorilor indicilor de referință semnificativi (prin opoziție cu indicii de referință critici), permițându-le acestora să opteze, în cazul indicilor lor de referință semnificativi, pentru a reduce informațiile comunicate la un ansamblu mai restrâns de elemente sau pentru a comunica mai puține detalii legate de anumite elemente.

(8) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(9) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit prin articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(10) Pentru a se asigura coerența cu Regulamentul delegat care precizează în detaliu elementele codului de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori, este oportun ca aplicarea prezentului regulament delegat să fie amânată cu două luni,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament nu se referă la administratorii de indici de referință nesemnificativi și nu se aplică acestor administratori.

Articolul 2

Principalele elemente ale metodologiei utilizate pentru determinarea unui indice de referință critic sau semnificativ

(1) Informațiile care trebuie furnizate de un administrator al unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele elemente, în măsura în care acestea sunt relevante pentru respectivul indice de referință sau respectiva familie de indici de referință ori pentru datele de intrare utilizate la determinarea indicelui de referință:

(a) o definiție și o descriere a indicelui de referință sau a familiei de indici de referință și a pieței sau realității economice pe care este destinat(ă) să o măsoare;

(b) moneda sau altă unitate de măsură a indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(c) criteriile utilizate de administrator pentru selectarea surselor datelor de intrare utilizate pentru determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(d) tipurile de date de intrare utilizate pentru determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință și prioritatea atribuită fiecărui tip;

(e) componența eventualelor grupuri de contribuitori și criteriile utilizate pentru a determina eligibilitatea pentru statutul de membru al unui astfel de grup;

(f) o descriere a elementelor componente ale indicelui de referință sau ale familiei de indici de referință și criteriile utilizate pentru selectarea și ponderarea acestora;

(g) orice cerință minimă de lichiditate pentru elementele componente ale indicelui de referință sau ale familiei de indici de referință;

(h) orice cerință minimă privind cantitatea de date de intrare, precum și orice standard minim de calitate pentru datele de intrare folosite la determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(i) normele clare prin care se precizează modul și situațiile în care pot fi exercitate puteri discreționare la determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(j) dacă indicele de referință sau familia de indici de referință ia în considerare sau nu reinvestirea dividendelor sau a cupoanelor plătite pentru elementele sale componente;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(k) în cazul în care metodologia poate fi modificată periodic pentru a se asigura că indicele de referință sau familia de indici de referință este în continuare reprezentativ(ă) pentru piața sau realitatea economică în cauză:

(i) criteriile care trebuie utilizate pentru a determina situațiile în care este necesară o astfel de modificare;

(ii) criteriile care trebuie utilizate pentru a determina frecvența acestor modificări; și

(iii) criteriile care trebuie utilizate pentru reechilibrarea elementelor componente ale indicelui de referință sau ale familiei de indici de referință ca parte a procesului de efectuare a modificării;

(l) posibilele limitări ale metodologiei și detalii privind orice metodologie care trebuie utilizată în circumstanțe excepționale, inclusiv în cazul unei piețe nelichide, în perioade de tensiune sau atunci când este posibil ca sursele datelor de tranzacție să fie insuficiente, inexacte sau nefiabile;

(m) o descriere a rolurilor părților terțe implicate în colectarea de date pentru indicele de referință, în calcularea sau în difuzarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(n) modelul sau metoda utilizat(ă) pentru extrapolarea și eventuala interpolare a datelor privind indicii de referință.

(2) Administratorii pot alege să publice sau să pună la dispoziție informațiile menționate la literele (m) și (n) de la alineatul (1) doar pentru indicii de referință critici.

Articolul 3

Detalii privind procedura de evaluare internă și de aprobare a metodologiei

(1) Informațiile care trebuie furnizate de un administrator al unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele elemente:

(a) politicile și procedurile referitoare la evaluarea internă și aprobarea metodologiei;

(b) detalii cu privire la orice eveniment specific care poate da naștere unei evaluări interne, inclusiv detalii cu privire la orice mecanism utilizat de administrator pentru a determina dacă metodologia poate fi urmărită și verificată;

(c) organele sau funcțiile din cadrul structurii organizaționale a administratorului care sunt implicate în evaluarea și aprobarea metodologiei;

(d) rolurile îndeplinite de persoanele implicate în evaluarea sau aprobarea metodologiei;

(e) o descriere a procedurii de numire și de destituire a persoanelor implicate în evaluarea sau aprobarea metodologiei.

(2) Administratorii pot alege să publice sau să pună la dispoziție informațiile menționate la literele (d) și (e) de la alineatul (1) doar pentru indicii de referință critici.

Articolul 4

Modificări substanțiale ale metodologiei

(1) Informațiile care trebuie furnizate de administratorul unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (c) și articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele:

(a) o descriere a informațiilor pe care administratorul trebuie să le comunice la începutul fiecărui exercițiu de consultare, inclusiv cerința de a face publice principalele elemente ale metodologiei care ar putea, în opinia sa, să fie afectate de modificarea substanțială propusă;

(b) termenul standard fixat de administrator pentru efectuarea consultărilor;

(c) circumstanțele în care o consultare poate avea loc într-un termen mai scurt și o descriere a procedurilor care trebuie urmate atunci când consultarea este efectuată într-un termen mai scurt.

(2) Justificarea care trebuie furnizată de un administrator în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/1011 indică, printre altele, dacă reprezentativitatea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință și caracterul său adecvat ca referință pentru instrumente și contracte financiare ar fi expuse unor riscuri în cazul în care nu s-ar efectua modificarea substanțială propusă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1642 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează mai detaliat criteriile pe care autoritățile competente trebuie să le ia în considerare atunci când evaluează dacă administratorii indicilor de referință semnificativi ar trebui să aplice anumite cerințe

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în special articolul 25 alineatul (9) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Conform articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011, administratorul unui indice de referință semnificativ poate decide să nu aplice anumite dispoziții ale regulamentului respectiv. Dacă administratorul decide să nu aplice una sau mai multe dintre dispozițiile respective, autoritatea competentă are puterea de a-i impune administratorului să aplice totuși una sau mai multe dintre dispozițiile respective. Articolul 25 alineatul (3) din regulamentul menționat precizează criteriile pe care o autoritate competentă trebuie să le ia în considerare atunci când evaluează dacă ar fi oportun ca administratorul să aplice respectivele dispoziții.

(2) Criteriile pe care o autoritate competentă trebuie să le ia în considerare ar trebui să țină seama de natura dispozițiilor prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/1011 pe care administratorii indicilor de referință semnificativi pot decide să nu le aplice. Administratorii indicilor de referință semnificativi pot decide să nu aplice anumite dispoziții care le impun obligația de a institui măsuri organizaționale de reducere a riscului de conflicte de interese care apare ca urmare a implicării angajaților lor în furnizarea indicelui de referință. Atunci când iau în considerare criteriile menționate la articolul 25 alineatul (3) literele (a), (c) și (i) din regulamentul menționat, autoritățile competente ar trebui, prin urmare, să analizeze dacă în locul măsurilor organizaționale prevăzute de dispozițiile menționate s-au instituit alte mijloace adecvate care să protejeze integritatea indicelui de referință.

(3) Atunci când iau în considerare criteriile menționate la articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011, autoritățile competente ar trebui să țină seama, de asemenea, de impactul indicelui de referință asupra unei sau mai multor piețe specifice, asupra economiei în general și de importanța indicelui de referință în asigurarea stabilității financiare. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să utilizeze informații care sunt de domeniul public sau care le-au fost puse la dispoziție prin publicare de către administrator sau în alt mod.

(4) Atunci când iau în considerare criteriul menționat la articolul 25 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul (UE) 2016/1011, autoritățile competente ar trebui să analizeze, de asemenea, dacă administratorul dispune de mijloace tehnice și mecanisme de control alternative adecvate pentru a menține continuitatea furnizării indicelui de referință și soliditatea acestuia, ținând seama de natura dispozițiilor pe care administratorul a decis să nu le aplice.

(5) Administratorii ar trebui să dispună de timp suficient pentru pregătirea cererilor și pentru asigurarea conformității cu cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare.

(6) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(7) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieței, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]),

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Vulnerabilitatea indicelui de referință în fața manipulării

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează vulnerabilitatea indicelui de referință în fața manipulării trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) dacă indicele de referință are la bază date de tranzacție;

(b) dacă contribuitorii sunt entități supravegheate;

(c) dacă se aplică măsuri care contribuie la o mai mare soliditate a datelor de intrare;

(d) dacă structura organizațională a administratorului reduce stimulentele care pot incita la manipulare;

(e) dacă administratorul are un interes financiar în instrumentele financiare, contractele financiare sau fondurile de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv;

(f) dacă există cazuri atestate de manipulare a aceluiași indice de referință sau a unui indice de referință cu o metodologie similară furnizat de un administrator de o dimensiune și cu o structură organizațională similare.

Articolul 2

Natura datelor de intrare

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează natura datelor de intrare trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) în cazurile în care datele de intrare sunt date de tranzacție, dacă administratorul este un participant la piața sau la realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare;

(b) în cazurile în care datele de intrare sunt furnizate de contribuitori, dacă contribuitorii au un interes financiar în instrumentele financiare sau contractele financiare care utilizează ca referință indicele respectiv sau dacă ar putea profita de pe urma performanței unui fond de investiții care este măsurat de indicele de referință;

(c) în cazurile în care datele de intrare provin de la burse sau sisteme de tranzacționare situate într-o țară terță, dacă acelor burse sau sisteme de tranzacționare li se aplică un cadru de reglementare și de supraveghere care menține integritatea datelor de intrare;

(d) în cazurile în care datele de intrare constau în oferte de preț, dacă ofertele de preț sunt ferme sau orientative și dacă li se aplică mecanisme de control adecvate.

Articolul 3

Nivelul conflictelor de interese

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează nivelul conflictelor de interese trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) dacă administratorul are un interes financiar în instrumentele financiare sau contractele financiare care utilizează ca referință indicele respectiv sau dacă ar putea profita de pe urma performanței unui fond de investiții care este măsurat de indicele de referință;

(b) în cazurile în care indicele de referință are la bază contribuții cu date de intrare, dacă relația administratorului cu contribuitorii este reglementată de mecanisme de control adecvate;

(c) dacă administratorul a instituit controale sau alte măsuri care ar putea reduce în mod eficace eventualele conflicte de interese.

Articolul 4

Puterea discreționară a administratorului

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează puterea discreționară a administratorului trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) în cazurile în care metodologia de elaborare a indicelui de referință lasă administratorului posibilitatea de avize ale expertului, dacă puterea de decizie sau puterea discreționară se exercită în condiții suficient de transparente;

(b) în cazurile în care indicele de referință are la bază estimări, eficacitatea măsurilor de control intern pe care le-a instituit administratorul.

Articolul 5

Impactul indicelui de referință asupra piețelor

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează impactul indicelui de referință asupra piețelor trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) în cazurile în care indicele de referință are o relevanță deosebită pentru o anumită piață sau piețe, dacă lipsa de fiabilitate a indicelui de referință ar avea un efect perturbator asupra funcționării pieței sau piețelor respective și dacă există substitute adecvate pentru acel indice de referință;

(b) în cazurile în care indicele de referință este considerat indice de referință semnificativ în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011 și, în măsura în care informațiile sunt cunoscute de autoritatea competentă, orice relație cantitativă relevantă dintre instrumentele financiare, contractele financiare sau fondurile de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv și valoarea totală a instrumentelor respective într-un stat membru.

Articolul 6

Natura, scara și complexitatea procesului de furnizare a indicelui de referință

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează natura, scara și complexitatea procesului de furnizare a indicelui de referință trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) măsura în care datele de intrare au la bază contribuții, dacă datele de intrare sunt date de tranzacție și modul în care această măsură se reflectă în mecanismele de control pe care le-a instituit administratorul;

(b) cantitatea de date de intrare care urmează a fi prelucrate și numărul surselor de date;

(c) dacă administratorul are suficiente mijloace tehnice pentru prelucrarea datelor de intrare, în mod continuu și solid;

(d) dacă metodologia ocazionează riscuri operaționale în prelucrarea datelor de intrare;

(e) măsura în care administratorul se bazează pe contribuitori pentru determinarea indicelui de referință.

Articolul 7

Importanța indicelui de referință pentru stabilitatea financiară

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează importanța indicelui de referință pentru stabilitatea financiară trebuie să includă cel puțin o evaluare a relației dintre valoarea totală a instrumentelor financiare, a contractelor financiare și a fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv și valoarea activelor totale ale sectorului financiar și ale sectorului bancar dintr-un stat membru, atunci când aceste informații sunt cunoscute de autoritatea competentă.

Articolul 8

Valoarea instrumentelor financiare, a contractelor financiare și a fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează valoarea instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau a fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) valoarea totală a tuturor instrumentelor financiare, contractelor financiare și fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv, pe baza întregii game de scadențe ale indicelui de referință, dacă autoritatea competentă are cunoștință de aceasta;

(b) dacă utilizarea indicelui de referință este concentrată în anumite categorii individuale ale instrumentului financiar, ale contractului financiar sau ale fondului de investiții;

(c) în cazurile în care indicele de referință este un indice de referință semnificativ în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011 și, în măsura în care informațiile sunt cunoscute de autoritatea competentă, cât de apropiată este valoarea totală a instrumentelor financiare, a contractelor financiare și a fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv de pragurile menționate la articolul 20 alineatul (1) litera (a) și la articolul 20 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din regulamentul menționat.

Articolul 9

Dimensiunea, forma organizațională sau structura administratorului

Criteriile suplimentare pe care autoritatea competentă trebuie să le ia în considerare în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când analizează dimensiunea, forma organizațională sau structura administratorului trebuie să includă cel puțin următoarele:

(a) în cazurile în care furnizarea de indici de referință nu este activitatea principală a administratorului, dacă furnizarea indicelui de referință este separată din punct de vedere organizațional sau dacă sunt instituite alte mijloace adecvate pentru a se evita conflictele de interese;

(b) în cazurile în care administratorul face parte dintr-un grup și una sau mai multe entități din cadrul grupului sunt utilizatori reali sau potențiali ai indicelui de referință, dacă administratorul acționează în mod independent și dacă administratorul a instituit alte mijloace adecvate pentru a se evita conflictele de interese.

Articolul 10

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1643 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu conținutul declarației privind indicele de referință pe care trebuie să o publice administratorul unui indice de referință și cazurile în care această declarație trebuie actualizată

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 27 alineatul (3) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede faptul că administratorii trebuie să publice o declarație privind indicele de referință sau familia de indici de referință în cazul în acesta (aceasta) poate fi utilizat(ă) în Uniune.

(2) Declarațiile privind indicele de referință ar trebui să includă informații complete în ceea ce privește piața sau realitatea economică pe care indicele de referință sau familia de indici de referință este destinat(ă) să o măsoare, împreună cu o explicație a cazurilor în care măsurarea pieței sau a realității economice respective ar putea deveni nefiabilă. Acest lucru este necesar deoarece utilizatorii și utilizatorii potențiali se bazează pe aceste informații pentru a înțelege pe deplin indicele de referință sau familia de indici de referință.

(3) Declarațiile privind indicele de referință ar trebui să indice puterea discreționară utilizată în metodologia indicelui de referință, precum și procesul de evaluare ex-post al exercitării acestei puteri discreționare. Această informație este esențială pentru a se garanta că utilizatorii și utilizatorii potențiali au capacitatea necesară de a înțelege vulnerabilitatea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință la manipulare.

(4) Diferitele tipuri de indici de referință (și anume, indicii de referință bazați pe date reglementate, indicii de referință bazați pe rata dobânzii, indicii de referință bazați pe mărfuri, indicii de referință critici, indicii de referință semnificativi și indicii de referință nesemnificativi) fac obiectul unor cerințe diferite în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011. Prin urmare, declarația privind indicele de referință ar trebui să identifice în mod clar și neechivoc tipul sau tipurile de indici de referință din care face parte indicele de referință sau familia de indici de referință.

(5) În ceea ce privește indicii de referință critici, declarația privind indicele de referință ar trebui să conțină informații suplimentare care să explice motivul pentru care indicele de referință este recunoscut, în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011, drept indice de referință critic, astfel încât utilizatorii și utilizatorii potențiali să dispună de informațiile necesare pentru a înțelege pe ce bază a fost recunoscut drept critic indicele de referință.

(6) Utilizarea datelor reglementate îi scutește pe administratori și pe contribuitorii lor de anumite obligații prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011. Așadar, pentru indicii de referință bazați pe date reglementate, administratorii ar trebui să fie obligați să indice sursele de date utilizate și motivele pentru care indicele de referință se califică drept indice de referință bazat pe date reglementate.

(7) Dat fiind caracterul lor special, indicii de referință bazați pe rata dobânzii și indicii de referință bazați pe mărfuri trebuie să respecte dispozițiile din anexele specifice la Regulamentul (UE) 2016/1011 în locul sau în completarea cerințelor de la titlul II din regulamentul respectiv. Administratorii unor astfel de indici de referință ar trebui să menționeze acest lucru în declarația privind indicele de referință, astfel încât utilizatorii și utilizatorii potențiali să fie informați în acest sens.

(8) Administratorii indicilor de referință critici trebuie să se conformeze unui regim de reglementare mai strict în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011. Prin urmare, este important ca utilizatorii și utilizatorii potențiali să fie informați în mod corespunzător de acest lucru.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(9) În cazul în care un indice de referință prezintă caracteristici corespunzătoare mai multor tipuri diferite de indici de referință, dispozițiile specifice prevăzute în prezentul regulament pentru tipurile respective de indici de referință ar trebui să se aplice în paralel și în plus față de cerințele generale de publicare, astfel încât utilizatorii și utilizatorii potențiali să dispună de informații complete cu privire la toate caracteristicile indicelui de referință.

(10) În conformitate cu principiul proporționalității, prezentul regulament evită impunerea unei sarcini administrative excesive administratorilor de indicii de referință semnificativi și nesemnificativi, prevăzând un set mai limitat de informații care trebuie incluse în declarația privind indicele de referință pentru indicii de referință semnificativi și nesemnificativi.

(11) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(12) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit prin articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(13) Pentru a se asigura coerența cu Regulamentul delegat care precizează în detaliu elementele codului de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori, este oportun ca aplicarea prezentului regulament delegat să fie amânată cu două luni,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cerințe generale de publicare

(1) Declarația privind indicele de referință prevede următoarele:

(a) data publicării declarației și, dacă este cazul, data ultimei actualizări a acesteia;

(b) dacă este disponibil, numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare (ISIN) al indicelui (indicilor) de referință; pentru o familie de indici de referință, declarația poate specifica locul în care codurile ISIN sunt accesibile publicului în mod gratuit;

(c) dacă indicele de referință sau oricare alt indice de referință din familia de indici de referință este stabilit prin utilizarea contribuțiilor cu date de intrare;

(d) dacă indicele de referință sau familia de indici de referință se înscrie în unul dintre tipurile de indici de referință menționate la titlului III din Regulamentul (UE) 2016/1011, inclusiv dispoziția specifică prin care indicele de referință se înscrie în tipul respectiv.

(2) Pentru definirea pieței sau a realității economice, declarația privind indicele de referință cuprinde cel puțin următoarele informații:

(a) o descriere generală a pieței sau a realității economice;

(b) eventualele limite geografice ale pieței sau ale realității economice;

(c) orice altă informație pe care administratorul o consideră în mod rezonabil a fi pertinentă sau utilă pentru a-i ajuta pe utilizatori sau pe potențialii utilizatori ai indicelui de referință să înțeleagă elementele relevante ale pieței sau ale realității economice, incluzând cel puțin următoarele elemente, în măsura în care sunt disponibile date fiabile cu privire la aceste elemente:

(i) informații cu privire la participanții existenți sau potențiali de pe piață;

(ii) o indicație a dimensiunii pieței sau a realității economice;

(3) Pentru definirea eventualelor limitări ale indicelui de referință și a circumstanțelor în care măsurarea pieței sau a realității economice poate deveni nefiabilă, declarația privind indicele de referință conține cel puțin:

(a) o descriere a circumstanțelor în care administratorul nu ar dispune de suficiente date de intrare pentru a stabili indicele de referință în conformitate cu metodologia;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(b) după caz, o descriere a situațiilor în care acuratețea și fiabilitatea metodologiei utilizate pentru a stabili indicele de referință nu mai poate fi asigurată, precum în cazul în care administratorul consideră că lichiditatea de pe piața subiacentă este insuficientă;

(c) orice alte informații pe care administratorul le consideră, în mod rezonabil, adecvate sau utile pentru a-i ajuta pe utilizatorii sau pe utilizatorii potențiali ai indicelui de referință să înțeleagă circumstanțele în care măsurarea pieței sau a realității economice ar putea deveni nefiabilă, inclusiv o descriere a ceea ce ar putea constitui un eveniment de piață excepțional.

(4) Pentru prezentarea controalelor și a regulilor care reglementează orice exercitare a puterii de decizie sau a puterii discreționare de către administrator sau de oricare dintre contribuitori la calcularea indicelui de referință, declarația privind indicele de referință include o descriere a fiecărei etape a procesului de evaluare ex-post cu privire la utilizarea puterii discreționare, împreună cu o mențiune clară a poziției persoanei (persoanelor) responsabilă (responsabile) cu efectuarea evaluărilor.

(5) Pentru prezentarea procedurilor de revizuire a metodologiei, declarația privind indicele de referință descrie cel puțin procedurile de consultare publică cu privire la orice modificare importantă a metodologiei.

(6) Alineatul (3) litera (c) și alineatul (5) nu se aplică în cazul unei declarații privind indicele de referință care se referă la:

(a) un indice de referință semnificativ; sau

(b) o familie de indici de referință care nu include niciun indice de referință critic și care nu este formată exclusiv din indici de referință nesemnificativi.

(7) În cazul unei declarații privind indicele de referință care se referă la un indice de referință nesemnificativ sau la o familie de indici de referință formată exclusiv din indici de referință nesemnificativi:

(a) nu se aplică următoarele dispozițiile ale prezentului articol:

(i) alineatul (2) litera (c);

(ii) alineatul (3) literele (b) și (c);

(iii) alineatele (4) și (5); și

(b) cerințele de la alineatul (2) literele (a) și (b) pot fi îndeplinite alternativ prin includerea unei trimiteri clare în declarația privind indicele de referință la un document publicat care include aceleași informații și este accesibil gratuit.

(8) Administratorii pot include informații suplimentare la sfârșitul declarațiilor privind indicele de referință cu condiția ca, dacă acest lucru se realizează printr-o trimitere la un document publicat care conține informațiile respective, documentul respectiv să fie accesibil gratuit.

Articolul 2

Cerințe de publicare specifice pentru indicii de referință bazați pe date reglementate

În plus față de informațiile care trebuie incluse în temeiul articolului 1, pentru un indice de referință bazat pe date reglementate sau, după caz, o familie de indici de referință bazați pe date reglementate, declarația privind indicele de referință menționează cel puțin următoarele elemente în descrierea datelor de intrare:

(a) sursele datelor de intrare utilizate; și

(b) pentru fiecare sursă, tipul relevant, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) punctul 24 din Regulamentul (UE) 2016/1011.

Articolul 3

Cerințe de publicare specifice pentru indicii de referință bazați pe rata dobânzii

În plus față de informațiile care trebuie incluse în temeiul articolului 1, pentru un indice de referință bazat pe rata dobânzii sau, după caz, o familie de indici de referință bazați pe rata dobânzii, declarația privind indicele de referință trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

(a) o mențiune prin care utilizatorii să fie avertizați că se aplică un regim de reglementare suplimentar pentru indicii de referință bazați pe rata dobânzii în conformitate cu anexa I la Regulamentul (UE) 2016/1011; și

(b) o descriere a măsurilor luate pentru a se asigura conformitatea cu anexa respectivă.

Articolul 4

Cerințe de publicare specifice pentru indicii de referință bazați pe mărfuri

În plus față de informațiile care trebuie incluse în temeiul articolului 1, pentru un indice de referință bazat pe mărfuri sau, după caz, o familie de indici de referință bazați pe mărfuri, declarația privind indicele de referință trebuie să includă cel puțin:

(a) o mențiune din care să reiasă dacă se aplică cerințele de la titlul II sau cele din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/1011 pentru indicele de referință sau familia de indici de referință, astfel cum se prevede la articolul 19 din regulamentul menționat;

(b) o explicație a motivului pentru care se aplică titlul II sau, după caz, anexa II la regulamentul menționat;

(c) o scurtă descriere, inclusă în definițiile termenilor esențiali, a criteriilor care definesc marfa fizică subiacentă relevantă;

(d) dacă este cazul, o mențiune privind locul în care sunt publicate explicațiile pe care administratorul are obligația să le publice în temeiul anexei II punctul 7 la regulamentul menționat.

Articolul 5

Cerințe de publicare specifice pentru indicii de referință critici

În plus față de informațiile care trebuie incluse în temeiul articolului 1, pentru un indice de referință critic sau, după caz, o familie de indici de referință care conține cel puțin un indice de referință critic, declarația privind indicele de referință trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

(a) o mențiune prin care utilizatorii să fie avertizați că se aplică un regim de reglementare mai strict pentru indicii de referință critici în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011;

(b) o declarație din care să reiasă modul în care vor fi informați utilizatorii cu privire la orice întârziere în publicarea indicelui de referință sau la orice recalculare a indicelui, precizându-se durata (preconizată) a măsurilor respective.

Articolul 6

Actualizări

În plus față de cazurile menționate la articolul 27 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/1011, se impune o actualizare a declarației privind indicele de referință ori de câte ori informațiile conținute în declarație nu mai sunt corecte sau suficient de precise, inclusiv atunci când:

(a) se modifică tipul indicelui de referință;

(b) se modifică în mod semnificativ metodologia utilizată pentru stabilirea indicelui de referință sau, în cazul în care declarația se referă la o familie de indici de referință, atunci când se modifică în mod substanțial metodologia utilizată pentru stabilirea unui indice de referință din familia de indici de referință.

Articolul 7

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1644 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care determină conținutul minim al acordurilor de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 30 alineatul (5) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 30 din Regulamentul (UE) 2016/1011 stabilește condițiile în care se poate autoriza utilizarea în Uniune a indicilor de referință furnizați de un administrator cu sediul într-o țară terță. Una dintre aceste condiții este de a se fi adoptat o decizie de echivalare prin care cadrul juridic și practicile de supraveghere din țara terță respectivă sunt recunoscute ca fiind echivalente. La articolul 30 alineatul (4) se prevede că ESMA stabilește acorduri de cooperare cu autoritatea competentă din orice țară terță în legătură cu care s-a adoptat o decizie de echivalare.

(2) Acordurile de cooperare ar trebui să le permită ESMA și autorității competente din țara terță să își comunice reciproc toate informațiile pertinente pentru îndeplinirea atribuțiilor lor respective de supraveghere. Comisia poate adopta un anumit număr de decizii de echivalare, în urma cărora indicii de referință furnizați de administratori cu sediul în fiecare dintre țările în cauză pot fi eligibili pentru a fi utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune. Prin urmare, este important ca fiecare set de acorduri de cooperare să conțină aceleași cerințe minime în ceea ce privește formularele și procedurile care trebuie să fie folosite pentru schimbul de informații, inclusiv aceleași dispoziții referitoare la confidențialitate și aceleași condiții de utilizare a informațiilor obținute în temeiul acordurilor de cooperare.

(3) Autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente vor fi înștiințate în mod adecvat cu privire la toate evenimentele relevante și schimbările de circumstanțe susceptibile să îi afecteze pe administratorii de indici de referință din jurisdicția lor. În cazul în care entitățile supravegheate utilizează în Uniune indici de referință furnizați de administratori din jurisdicțiile respective, este oportun ca autoritățile competente din acele jurisdicții să informeze ESMA cu privire la astfel de evenimente și schimbări. Prin urmare, acordurile de cooperare ar trebui să includă dispoziții potrivit cărora ESMA să fie informată cu privire la toate aceste evenimente și schimbări.

(4) În mod similar, autoritățile competente din țările terțe trebuie să fie ținute la curent cu activitățile administratorilor pe care îi supraveghează. Acordurile de cooperare ar trebui, prin urmare, să prevadă ca ESMA să informeze autoritatea competentă a unei țări terțe în cazul în care administratorii supravegheați de autoritatea respectivă îi notifică ESMA consimțământul ca indicii lor de referință să fie utilizați de către entități supravegheate din Uniune.

(5) Cu excepția obligației prevăzute la articolul 31 din Regulamentul (UE) 2016/1011 de a retrage înregistrarea unor administratori situați într-o țară terță, ESMA nu are competențe directe de supraveghere a administratorilor situați în țări terțe. ESMA se bazează deci pe supravegherea efectuată de autoritatea competentă din țara terță respectivă și pe cooperarea cu această autoritate. Acordurile de cooperare ar trebui așadar să includă dispoziții prin care să fie definite rolurile diferitelor părți implicate în cooperarea în materie de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește inspecțiile la fața locului.

(6) Articolul 32 alineatul (5) al treilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede obligația ca acordurile de cooperare dintre autoritățile competente din țările terțe și autoritățile competente din statele membre de referință să aibă același conținut minim ca acordurile de cooperare dintre ESMA și autoritățile competente din țările terțe. Prin urmare, este necesar ca la stabilirea conținutului minim al acordurilor de cooperare cu ESMA să se asigure că acest conținut este adecvat și pentru acordurile de cooperare prevăzute la articolul 32 alineatul (5).

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(7) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de către ESMA.

(8) ESMA nu a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament și nici nu a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente, deoarece ESMA a ajuns la concluzia că acest lucru ar fi fost disproporționat în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare, ținând seama de faptul că standardele tehnice de reglementare ar privi în mod direct doar autoritățile competente din țările terțe, autoritățile competente din statele membre și ESMA, nu și participanții la piață.

(9) ESMA a solicitat punctul de vedere al Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieței, instituit în baza articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(10) Administratorilor ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare al acordurilor de cooperare

Acordurile de cooperare menționate la articolul 30 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1011 (denumite în continuare „acordurile de cooperare") definesc în mod clar domeniul lor de aplicare. Acest domeniu de aplicare include cooperarea părților cu privire la cel puțin următoarele aspecte:

(a) schimbul de informații și transmiterea de notificări pertinente pentru îndeplinirea sarcinilor lor respective de supraveghere;

(b) orice aspect care ar putea fi relevant pentru operațiunile, activitățile sau serviciile administratorilor care fac obiectul acordurilor de cooperare respective, inclusiv furnizarea către ESMA a unor informații referitoare la legile și reglementările pe care trebuie să le respecte administratorii în țara terță și orice modificare substanțială a legilor sau reglementărilor respective;

(c) orice măsură de reglementare sau de supraveghere luată sau orice aprobare acordată de către autoritatea competentă din țara terță în ceea ce privește un administrator care și-a dat consimțământul pentru utilizarea unor indici de referință în Uniune, inclusiv modificările aduse obligațiilor sau cerințelor pe care trebuie să le respecte administratorul care pot avea un impact asupra respectării continue de către administrator a legilor și reglementărilor aplicabile.

Articolul 2

Schimbul de informații și notificările

Acordurile de cooperare conțin cel puțin următoarele dispoziții cu privire la informațiile care trebuie să facă obiectul schimburilor de informații sau notificările care trebuie transmise în temeiul acordurilor:

(a) o dispoziție care să prevadă că solicitările de informații trebuie să conțină cel puțin precizarea informațiilor pe care dorește să le obțină autoritatea solicitantă și o descriere succintă a obiectului solicitării, a scopului pentru care se solicită informația respectivă și a legilor și reglementărilor relevante aplicabile activității legate de indicii de referință;

(b) detaliile mecanismului sau mecanismelor prin care urmează să aibă loc schimbul de informații sau să fie transmise notificările;

(c) o dispoziție care să prevadă că schimbul de informații și notificările transmise trebuie să se facă în scris;

(d) o dispoziție care să prevadă adoptarea măsurilor necesare pentru a se asigura faptul că orice schimb sau orice furnizare de informații are loc în mod securizat;

(e) o dispoziție care să prevadă că informațiile și notificările trebuie să fie furnizate cu promptitudine și, după caz, în conformitate cu calendarul relevant precizat în acorduri.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

Articolul 3

Cooperarea în materie de supraveghere

(1) Acordurile de cooperare definesc un cadru pentru coordonarea activităților de supraveghere ale părților din domeniul supravegherii indicilor de referință, incluzând cel puțin următoarele cerințe:

(a) cerința ca partea semnatară care dorește să desfășoare o activitate de supraveghere să formuleze o cerere scrisă inițială cu privire la activitatea respectivă;

(b) cerința ca cererea să indice contextul de fapt și de drept al activității în cauză, precum și un calendar estimativ pentru desfășurarea acesteia;

(c) cerința ca cealaltă parte semnatară să confirme în scris primirea cererii în termen de zece zile lucrătoare de la primire.

(2) În scopul de a coordona inspecțiile la fața locului din jurisdicția autorității competente din țara terță, acordurile de cooperare stabilesc o procedură prin care părțile să ajungă la o înțelegere cu privire la clauzele care reglementează aceste inspecții la fața locului, care trebuie să precizeze cel puțin rolurile și responsabilitățile care îi revin fiecărei părți, dreptul autorității competente din țara terță de a participa la orice inspecție la fața locului și orice eventuală îndatorire a autorității respective de a ajuta la evaluarea, interpretarea și analizarea conținutului registrelor și evidențelor, publice sau nu, precum și la obținerea de informații de la directorii sau cadrele de conducere de nivel superior ale oricărui administrator care face obiectul acordurilor.

Articolul 4

Confidențialitatea, utilizarea informațiilor și protecția datelor

(1) Acordurile de cooperare prevăd obligația părților de a se abține să divulge informațiile schimbate sau puse la dispoziția lor în temeiul acordurilor de cooperare, cu excepția cazurilor în care partea care a furnizat informațiile și-a dat în prealabil acordul scris sau a cazurilor în care divulgarea datelor este o obligație necesară și proporțională prevăzută în legislația națională sau a Uniunii, în special în contextul investigațiilor sau al procedurilor judiciare ulterioare.

(2) Acordurile de cooperare prevăd obligația ca informațiile obținute de o autoritate în temeiul acestor acorduri să fie stocate în siguranță și permit ca informațiile să fie utilizate numai în scopul stabilit de autoritatea respectivă în solicitarea sa de informații sau, în cazul în care informațiile au fost furnizate altfel decât prin intermediul unei solicitări, numai în scopul de a permite autorității respective să își exercite funcțiile de reglementare și de supraveghere. Cu toate acestea, autoritatea respectivă poate să utilizeze informațiile și în alte scopuri, dacă obține în prealabil acordul scris în acest sens de la autoritatea care a furnizat informațiile în cauză în temeiul acordurilor.

(3) În cazurile în care acordurile de cooperare permit schimbul de date cu caracter personal, acestea trebuie să conțină dispoziții menite să asigure mijloace adecvate de protecție a datelor respective, care să respecte toate dispozițiile din legislația aplicabilă privind protecția datelor din jurisdicția autorităților competente care sunt părți la respectivul acord de cooperare.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1645 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează forma și conținutul care trebuie respectate pentru cererile de recunoaștere depuse la autoritatea competentă din statul membru de referință și pentru prezentarea de informații în notificarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 32 alineatul (9),

întrucât:

(1) Administratorul unui indice de referință situat într-o țară terță poate solicita recunoașterea în Uniune. În cererea de recunoaștere, administratorul respectiv trebuie să prezinte o imagine cuprinzătoare asupra măsurilor, politicilor și procedurilor pe care le-a stabilit pentru a îndeplini cerințele aplicabile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011. Obiectivul prezentului regulament este să asigure că autoritățile competente din întreaga Uniune primesc informații uniforme și coerente de la administratorii de indici de referință din țări din afara UE care depun o cerere de recunoaștere.

(2) Cererea de recunoaștere ar trebui să conțină informații referitoare la alegerea statului membru de referință, în temeiul articolului 32 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1011, și la reprezentantul legal din statul membru de referință. Aceste informații ar trebui să permită autorității competente a statului membru de referință să se convingă că statul membru de referință a fost identificat în mod corect și că un reprezentant legal al administratorului dintr-o țară din afara UE este stabilit în statul membru respectiv și are competența de a acționa în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011.

(3) Pentru ca autoritatea competentă să evalueze dacă există conflicte de interese care decurg din interesele de afaceri ale proprietarilor solicitantului care ar putea afecta independența solicitantului și, prin urmare, exactitatea și integritatea indicelui de referință, solicitantul ar trebui să furnizeze informații cu privire la activitățile proprietarilor săi și la structura de proprietate a societăților sale mamă.

(4) Solicitantul ar trebui să pună la dispoziție informații privind componența, funcționarea și gradul de independență ale organelor sale de conducere, astfel încât autoritatea competentă să evalueze dacă structura de guvernanță corporativă garantează independența administratorului la calcularea indicelui de referință, precum și evitarea conflictelor de interese.

(5) În scopul evaluării modului în care sunt eliminate sau gestionate și divulgate conflictele de interese, solicitantul ar trebui să furnizeze autorității competente o explicație cu privire la modul în care sunt identificate, înregistrate, gestionate, atenuate, prevenite și remediate eventualele conflicte de interese.

(6) Pentru a-i permite autorității competente să evalueze pertinența și soliditatea structurii sale de control intern, a funcției sale de supraveghere și a cadrului său de responsabilitate, furnizorul solicitant ar trebui să prezinte autorității competente politicile și procedurile de monitorizare a activităților de furnizare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință.

(7) Cererea de recunoaștere ar trebui să includă informații care să demonstreze că controalele privind datele de intrare, pe baza cărora sunt calculate criteriile de referință furnizate de solicitant, sunt adecvate pentru a asigura reprezentativitatea, exactitatea și integritatea acestor date.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(8) Pentru ca autoritatea competentă să fie în măsură să evalueze dacă indicii de referință furnizați de către solicitant sunt adecvați pentru a fi utilizați în continuare în Uniune sau pentru a fi utilizați în viitor în Uniune, urmărindu-se în ultima instanță includerea lor în registrul prevăzut la articolul 36 din Regulamentul (UE) 2016/1011, cererea de recunoaștere ar trebui să includă o listă a tuturor indicilor de referință furnizați de solicitant care sunt deja utilizați în Uniune sau care se dorește să fie utilizați în viitor în Uniune, precum și o descriere a acestora.

(9) Informațiile privind natura și caracteristicile indicilor de referință furnizați de solicitant sunt utile, acestea permițându-i autorității competente să determine dacă trebuie efectuată o evaluare a conformității cu cerințele aplicabile din Regulamentul (UE) 2016/1011 în ceea ce privește oricare dintre regimurile speciale aplicabile, indicii de referință bazați pe date reglementate și indicii de referință bazați pe mărfuri care nu se bazează pe date furnizate de contribuitori, dintre care majoritatea sunt entități supravegheate, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2016/1011.

(10) În cazul în care solicitantul consideră că unul sau mai mulți dintre indicii pe care îi furnizează este (sunt) semnificativ(i) sau nesemnificativ(i), acesta ar trebui să includă în cererea de recunoaștere informații privind gradul de utilizare a indicelui (indicilor) respectiv(i) în Uniune, astfel încât autoritatea competentă să poată evalua dacă s-a stabilit în mod corect clasificarea ca semnificativ sau nesemnificativ. Indicii de referință furnizați de solicitant care nu sunt încă utilizați în Uniune și care sunt incluși în cererea de recunoaștere deoarece se urmărește utilizarea lor potențială în Uniune sunt considerați, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) 2016/1011, indici de referință nesemnificativi.

(11) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

(12) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(13) Administratorii ar trebui să dispună de timp suficient pentru pregătirea cererilor și pentru asigurarea conformității cu cerințele prezentului regulament și cu standardele tehnice de reglementare menționate în anexă. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cerințe generale

(1) Un administrator situat într-o țară terță pune la dispoziție, atunci când depune o cerere de recunoaștere în temeiul articolului 32 din Regulamentul (UE) 2016/1011, informațiile enumerate în anexă.

(2) În cazul în care solicitantul nu furnizează una dintre informațiile solicitate, cererea trebuie să includă o explicație a motivului pentru care informația respectivă nu a fost furnizată.

Articolul 2

Formatul cererii

(1) Cererea de recunoaștere trebuie prezentată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de referință, cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexă. Documentele menționate la punctul 8 din anexă trebuie transmise într-o limbă uzuală în domeniul finanțelor internaționale ori în limba oficială sau în-una dintre limbile oficiale ale statului membru de referință.

(2) Cererea de recunoaștere trebuie transmisă prin mijloace electronice sau, dacă autoritatea competentă relevantă acceptă, pe suport de hârtie. Mijloacele electronice respective trebuie să asigure păstrarea caracterului complet, integral și confidențial al informațiilor în cursul transmiterii acestora. Solicitantul se asigură că fiecare document transmis identifică în mod clar cerințele specifice din prezentul regulament la care se referă.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

Articolul 3

Informații specifice privind politicile și procedurile

(1) Toate politicile și procedurile instituite pentru a asigura conformitatea cu cerințele din Regulamentul (UE) 2016/1011 și descrise în cerere trebuie să conțină sau să fie însoțite de:

(a) precizarea identității persoanei sau a persoanelor responsabile de aprobarea și menținerea politicilor și a procedurilor;

(b) descrierea modului în care este monitorizată conformitatea cu politicile și procedurile și identitatea persoanei (persoanelor) responsabile de această monitorizare;

(c) descrierea măsurilor care trebuie luate în cazul unei încălcări a politicilor și a procedurilor.

(2) În cazul în care face parte dintr-un grup, solicitantul poate prezenta, pentru a se conforma dispozițiilor de la alineatul (1), politicile și procedurile grupului din care face parte care se referă la furnizarea de indici de referință.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Informațiile care trebuie furnizate într-o cerere de recunoaștere în temeiul articolului 32 din Regulamentul (UE) 2016/1011

SECȚIUNEA A – INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA CARE FURNIZEAZĂ INFORMAȚIILE ȘI REPREZENTANTUL SĂU LEGAL ÎN UNIUNE

1. INFORMAȚII GENERALE

(a) Numele complet al solicitantului și identificatorul entității juridice (LEI).

(b) Adresa sediului din țara în care se află solicitantul.

(c) Forma juridică.

(d) Site web, dacă există.

(e) În cazul în care solicitantul este o entitate supravegheată în țara din afara UE în care se află, informații privind situația actuală în materie de autorizare, inclusiv activitățile pentru care este autorizat, denumirea și adresa autorității competente din țara din afara UE și link-ul către registrul acestei autorități competente, dacă este disponibil; în cazul în care există mai multe autorități responsabile cu supravegherea, se furnizează detalii privind domeniile de competență ale fiecăreia.

(f) Descrierea activităților pe care desfășoară solicitantul în țările din UE și din afara UE, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul vreunui regim de reglementare financiară din UE sau din afara UE, care sunt relevante pentru activitatea de furnizare a indicilor de referință, împreună cu o descriere a locurilor în care se desfășoară aceste operațiuni.

(g) În cazul în care solicitantul face parte dintr-un grup, structura grupului, împreună cu diagrama structurii de proprietate, care să evidențieze legăturile dintre societatea-mamă și filiale. Întreprinderile și filialele indicate în diagramă trebuie identificate prin denumirea lor completă, forma juridică și adresa sediului social și a sediului principal.

(h) O declarație pe propria răspundere privind buna reputație, inclusiv detalii, dacă este cazul, cu privire la:

  (i) procedurile de natură disciplinară anterioare sau în curs împotriva sa (cu excepția cazului în care sunt respinse);

  (ii) orice refuz de acordare a autorizării sau a înregistrării de către o autoritate financiară;

  (iii) orice retragere a autorizării sau a înregistrării de către o autoritate financiară.

2. REPREZENTANTUL LEGAL ÎN STATUL MEMBRU DE REFERINȚĂ

(a) Documente care justifică alegerea statului membru de referință, prin aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(b) În ceea ce privește reprezentantul legal stabilit în statul membru de referință, astfel cum este prevăzut la articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011:

  (i) numele complet;

  (ii) funcția, în cazul unei persoane fizice, sau forma juridică, în cazul unei persoane juridice;

  (iii) actul constitutiv, statutul sau alte documente constitutive, în cazul unei persoane juridice, și clarificări din care să reiasă dacă este supravegheat de o autoritate de supraveghere;

  (iv) adresa;

  (v) adresa de e-mail;

  (vi) numărul de telefon;

  (vii) confirmarea scrisă a faptului că reprezentantul legal are capacitatea de a acționa în numele solicitantului în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011;

  (viii) detalii privind executarea funcției de supraveghere de către reprezentantul legal în ceea ce privește furnizarea de indici de referință care ar putea fi utilizați în Uniune;

  (ix) numele, funcția, adresa, adresa de e-mail și numărul de telefon ale unei persoane de contact din cadrul reprezentantului legal.

3. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI GUVERNANȚA

(a) Structura organizatorică internă în ceea ce privește consiliul de administrație, comitetele conducerii superioare, funcția de supraveghere și orice alt organism intern care exercită funcții de conducere semnificative implicate în furnizarea unui indice de referință, inclusiv:

(i) mandatul acestora sau un rezumat al mandatului; și

(ii) aderarea la un cod de guvernanță sau la alte dispoziții similare.

(b) Procedurile prin care se asigură că angajații unui administrator și orice altă persoană fizice ale cărei servicii sunt puse la dispoziția administratorului sau se află sub controlul administratorului și care sunt direct implicate în furnizarea unui indice de referință au competențele, cunoștințele și experiența necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le sunt atribuite și își desfășoară activitatea respectând dispozițiile articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(c) Numărul de angajați (temporari și permanenți) implicați în furnizarea unui indice de referință.

4. CONFLICTE DE INTERESE

(a) Politicile și procedurile care abordează:

(i) modul în care sunt sau vor fi identificate, înregistrate, gestionate, atenuate, prevenite sau remediate conflictele de interese existente sau potențiale;

(ii) circumstanțele specifice care se aplică solicitantului sau unui anumit indice de referință furnizat de solicitant care ar putea fi utilizat în Uniune în legătură cu care este cel mai probabil să apară conflicte de interese, inclusiv în cazul în care se utilizează avize ale experților sau puteri discreționare în procesul de stabilire a indicelui de referință, în cazul în care solicitantul face parte din același grup cu un utilizator al indicelui de referință și în cazul în care furnizorul este un participant la piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare.

(b) Pentru un indice de referință sau o familie de indici de referință, o listă a eventualelor conflicte de interese semnificative identificate, împreună cu măsurile de atenuare corespunzătoare.

(c) Structura politicii de remunerare, cu precizarea criteriilor utilizate pentru stabilirea remunerației persoanelor implicate direct sau indirect în activitatea de furnizare de indici de referință.

5. STRUCTURA DE CONTROL INTERN, FUNCȚIA DE SUPRAVEGHERE ȘI CADRUL DE RESPONSABILITATE

(a) Politicile și procedurile de monitorizare a activităților de furnizare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință, inclusiv cele legate de:

(i) sistemele de tehnologie a informației;

(ii) gestionarea riscurilor, precum și o inventariere a riscurilor care pot apărea și care ar putea avea un impact asupra exactității, integrității și reprezentativității indicilor de referință furnizați sau asupra continuității activității de furnizare, împreună cu măsurile de atenuare corespunzătoare;

(iii) constituirea, rolul și exercitarea funcției de supraveghere, astfel cum este descrisă la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și specificată în detaliu în standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ([1]) sau în principiile corespunzătoare privind indicii financiari de referință aprobate de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO) la 17 iulie 2013 („principiile IOSCO privind indicii financiari de referință") sau, după caz, în principiile privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol aprobate de IOSCO la 5 octombrie 2012 („principiile IOSCO privind ARP"), inclusiv procedurile de numire, înlocuire sau înlăturare a persoanelor din funcția de supraveghere;

(iv) constituirea, rolul și funcționarea cadrului de control, astfel cum este descris la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/1011 sau în principiile IOSCO corespunzătoare privind indicii financiari de referință sau ARP, inclusiv procedurile de numire, de înlocuire sau de revocare din funcție a persoanelor responsabile de acest cadru;

(v) cadrul de responsabilitate, astfel cum este descris la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2016/1011 sau în principiile IOSCO corespunzătoare privind indicii financiari de referință sau ARP, inclusiv procedurile de numire, de înlocuire sau de revocare din funcție a persoanelor responsabile de acest cadru.

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2018/1637 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru procedurile și caracteristicile funcției de supraveghere (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

(b) Planurile de urgență pentru stabilirea și publicarea unui indice de referință pe bază temporară.

(c) Procedurile de raportare internă a cazurilor de încălcare a Regulamentului (UE) 2016/1011 de către cadrele de conducere, angajați și orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția furnizorului sau se află sub controlul furnizorului.

6. EXTERNALIZARE

În cazul în care se externalizează o activitate care face parte din procesul de furnizare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință:

(a) acordurile de externalizare relevante, inclusiv acordurile privind nivelul serviciilor, care demonstrează conformitatea cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2016/1011 sau cu principiile IOSCO corespunzătoare privind indicii financiari de referință sau ARP, după caz;

(b) detalii privind funcțiile externalizate, cu excepția cazului în care aceste informații sunt deja incluse în contractele relevante;

(c) politicile și procedurile de supraveghere a activităților externalizate, cu excepția cazului în care aceste informații sunt deja incluse în contractele relevante.

7. CONFORMITATEA CU PRINCIPIILE IOSCO

(a) Dacă este disponibilă, o evaluare, realizată de către un auditor extern independent, a conformității cu principiile privind indicii financiari de referință aprobate de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO) la 17 iulie 2013 sau cu principiile privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol aprobate de IOSCO la 5 octombrie 2012, după caz.

(b) Dacă este disponibilă, în cazurile în care solicitantul face obiectul supravegherii, o certificare acordată de autoritatea competentă din țara din afara UE în care se află solicitantul, care să ateste conformitatea cu principiile IOSCO menționate la litera (a).

8. ALTE INFORMAȚII

(a) Solicitantul poate furniza orice informație suplimentară relevantă pe care o consideră adecvată pentru cererea sa.

(b) Solicitantul trebuie să prezinte aceste informații în maniera și forma stipulate de autoritatea competentă.

SECȚIUNEA B – INFORMAȚII PRIVIND INDICII DE REFERINȚĂ

9. DESCRIEREA INDICILOR SAU A FAMILIILOR DE INDICI FURNIZAȚI SAU SUSCEPTIBILI DE A FI FURNIZAȚI CARE AR PUTEA FI UTILIZAȚI ÎN UNIUNE

(a) O listă cu toți indicii de referință furnizați de solicitant care sunt deja utilizați în Uniune și, dacă este disponibil, numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare (codul ISIN) aferent fiecăruia dintre aceștia.

(b) Descrierea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință furnizați care sunt deja utilizați în Uniune, inclusiv descrierea pieței sau a realității economice subiacente pe care indicele de referință sau familia de indici de referință este destinat(ă) să o măsoare, împreună cu indicarea surselor utilizate pentru furnizarea acestor descrieri, precum și descrierea contribuitorilor, dacă există, la indicele de referință sau la familia de indici de referință.

(c) O listă cuprinzând toți indicii de referință care sunt destinați comercializării în scopul utilizării în Uniune, precum și codul ISIN corespunzător fiecăruia dintre aceștia, dacă există.

(d) Descrierea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință furnizați care sunt destinați comercializării în scopul utilizării în Uniune, inclusiv descrierea pieței sau a realității economice subiacente pe care indicele de referință sau familia de indici de referință este destinat(ă) să o măsoare, împreună cu indicarea surselor utilizate pentru furnizarea acestor descrieri, precum și descrierea contribuitorilor, dacă există, la indicele de referință sau la familia de indici de referință.

(e) Orice document care dovedește că indicii de referință sau familiile de indici de referință descriși la literele (b) și (d) pot fi considerați indici de referință bazați pe date reglementate, în conformitate cu definiția de la articolul 3 alineatul (1) punctul 24 din Regulamentul (UE) 2016/1011, și, prin urmare, pot beneficia de exceptările prevăzute de articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat.

(f) Orice document care dovedește că indicii de referință sau familiile de indici de referință descriși la literele (b) și (d) pot fi considerați indici de referință bazați pe mărfuri, în conformitate cu definiția de la articolul 3 alineatul (1) punctul 23 din Regulamentul (UE) 2016/1011, și că nu se bazează pe date furnizate de contribuitori, dintre care majoritatea sunt entități supravegheate, împreună cu orice dovadă privind punerea în aplicare a cerințelor aferente regimului special prevăzute la articolul 19 și în anexa II la regulament sau a principiilor IOSCO corespunzătoare privind ARP.

(g) Orice document care dovedește că indicii de referință sau familiile de indici de referință descriși la literele (b) și (d) pot fi considerați indici de referință bazați pe rata dobânzii, în conformitate cu definiția de la articolul 3 alineatul (1) punctul 22 din Regulamentul (UE) 2016/1011, împreună cu orice dovadă privind punerea în aplicare a cerințelor aferente regimului special prevăzute la articolul 18 și în anexa I din regulament.

(h) Orice document care dovedește că datorită gradului de utilizare pe teritoriul Uniunii a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință, descris(ă) la litera (b), indicele de referință sau familia respectivă de indici de referință pot fi considerați indici de referință semnificativi, astfel cum sunt definiți la articolul 3 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) 2016/1011, fie ca indici de referință nesemnificativi, astfel cum sunt definiți la articolul 3 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) 2016/1011. Informațiile care trebuie furnizate sunt stabilite, pe cât posibil, pe baza dispozițiilor din Regulamentul delegat (UE) 2018/66 al Comisiei ([1]) în ceea ce privește evaluarea cuantumului nominal al instrumentelor financiare, altele decât instrumentele financiare derivate, a cuantumului noțional al instrumentelor financiare derivate și a valorii nete a activelor fondurilor de investiții care se referă la indici de referință din țări din afara UE, în cadrul Uniunii, inclusiv în cazul unei referințe indirecte la un astfel de indice de referință în cadrul unei combinații de indici de referință.

(i) Motivele care stau la baza formulării de către administrator a unei cereri de a beneficia, pentru indicele de referință în cauză, de exceptările enumerate la articolul 25 alineatul (1), în cazul indicilor de referință semnificativi, și la articolul 26 alineatul (1), în cazul indicilor de referință nesemnificativi, din Regulamentul (UE) 2016/1011; informațiile trebuie prezentate, pe cât posibil, pe baza formularului stabilit în standardele tehnice de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (8) și al articolului 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ([2]).

(j) Informații privind măsurile prevăzute pentru tratarea corecțiilor la stabilirea sau publicarea unui indice de referință.

(k) Informații privind procedura pe care urmează să o aplice furnizorul în cazul modificărilor aduse unui indice de referință sau în cazul încetării furnizării unui indice de referință, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 sau cu principiile IOSCO corespunzătoare privind indicii financiari de referință sau ARP, după caz.

10. DATE DE INTRARE ȘI METODOLOGIE

(a) Pentru fiecare indice de referință sau familie de indici de referință, politicile și procedurile aplicate cu privire la datele de intrare, inclusiv cele legate de:

  (i) tipul de date de intrare utilizate, prioritatea lor de utilizare și orice utilizare a puterii discreționare sau a unui aviz al experților;

  (ii) orice proces menit să asigure că datele de intrare sunt suficiente, adecvate și verificabile;

  (iii) criterii care stabilesc cine poate transmite date de intrare administratorului și procedura de selecție a contribuitorilor;

  (iv) evaluarea datelor de intrare ale contribuitorului și procesul de validare a datelor de intrare.

(b) Pentru fiecare indice de referință sau familie de indici de referință, în ceea ce privește metodologia:

  (i) descrierea metodologiei, evidențiind principalele elemente ale metodologiei astfel cum sunt prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și specificate în detaliu în standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ([3]);

  (ii) Politicile și procedurile, inclusiv cele legate de:

    — măsurile întreprinse pentru validarea și revizuirea metodologiei, inclusiv orice test sau test ex-post realizat;

    — procesul de consultare în cazul unei propuneri de modificare substanțială a metodologiei.

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2018/66 al Comisiei din 29 septembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului privind precizarea modului în care trebuie evaluate cuantumul nominal al instrumentelor financiare, altele decât instrumentele financiare derivate, cuantumul noțional al instrumentelor financiare derivate și valoarea netă a activelor fondurilor de investiții (JO L 12, 17.1.2018, p. 11).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1106 al Comisiei din 8 august 2018 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește modelele pentru declarația de conformitate pe care administratorii unor indici de referință semnificativi și nesemnificativi trebuie să o publice și să o păstreze în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 202, 9.8.2018, p. 9).

([3]) Regulamentul delegat (UE) 2018/1641 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratorii indicilor de referință critici sau semnificativi în legătură cu metodologia utilizată pentru determinarea indicelui de referință și cu procedura de evaluare internă și de aprobare a metodologiei, precum și în legătură cu procedurile pentru modificarea substanțială a metodologiei (a se vedea pagina 21 din prezentul Jurnal Oficial).

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1646 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru informațiile care trebuie furnizate într-o cerere de autorizare și într-o cerere de înregistrare

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 34 alineatul (8),

întrucât:

(1) Prezentul regulament stabilește informațiile pe care autoritatea competentă ar trebui să le primească într-o cerere de autorizare sau de înregistrare a unui administrator de indici de referință, în funcție de caracteristicile solicitantului sau de indicii de referință furnizați și destinați utilizării în Uniune. Precizarea informațiilor care trebuie furnizate în cererea de autorizare și în cererea de înregistrare promovează un proces comun și coerent în întreaga Uniune.

(2) Este important ca autoritatea competentă să primească informațiile prevăzute în prezentul regulament pentru a putea evalua dacă măsurile luate de solicitant în vederea autorizării sau a înregistrării îndeplinesc cerințele stabilite în Regulamentul (UE) 2016/1011.

(3) Pentru ca autoritatea competentă să evalueze dacă eventualele conflicte de interese care decurg din activitatea legată de indicii de referință și din interesele de afaceri ale proprietarilor solicitantului ar putea afecta independența solicitantului atunci când se calculează indicele de referință și, prin urmare, exactitatea și integritatea indicelui de referință, solicitantul ar trebui să fie obligat să furnizeze informații cu privire la activitățile proprietarilor săi și la structura de proprietate a societăților sale mamă.

(4) Pentru calcularea indicelui de referință, solicitantul ar trebui să pună la dispoziție informații privind componența, funcționarea și independența organelor sale de conducere, astfel încât autoritatea competentă să poată evalua dacă structura de guvernanță corporativă garantează atât independența solicitantului la calcularea indicelui de referință, cât și evitarea și gestionarea conflictelor de interese.

(5) Solicitantul ar trebui să furnizeze informații cu privire la politicile și procedurile sale de identificare, gestionare, atenuare și divulgare a conflictelor de interese în ceea ce privește activitatea sa de furnizare de indici de referință sau de familii de indici de referință. În cazul indicilor de referință critici, dată fiind importanța lor sistemică mai mare, un solicitant ar trebui să furnizeze autorității competente un inventar actualizat al conflictelor de interese existente, împreună cu o explicație a modului în care sunt gestionate acestea.

(6) Pentru a-i permite autorității competente să evalueze pertinența și soliditatea structurii sale de control intern, a funcției sale de supraveghere și a cadrului său de responsabilitate, solicitantul ar trebui să prezinte politicile și procedurile de monitorizare a activităților de furnizare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință. Aceste informații sunt necesare pentru ca autoritatea competentă să poată evalua dacă politicile și procedurile respective îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011.

(7) Ar trebui incluse în cerere și informații care să demonstreze autorității competente că controalele privind datele de intrare utilizate pentru determinarea indicilor de referință furnizați de solicitant sunt suficiente pentru a asigura reprezentativitatea, exactitatea și integritatea acestor date și că metodologia aplicată pentru calcularea indicilor de referință are toate caracteristicile impuse de Regulamentul (UE) 2016/1011.

(8) Pentru ca autoritatea competentă să poată evalua reprezentativitatea indicelui de referință pentru realitatea economică pe care dorește să o măsoare, solicitantul ar trebui să furnizeze autorității competente o descriere

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

a indicelui de referință sau a familiei de indici de referință pe care îi furnizează sau intenționează să îi furnizeze, precum și a tipului de indici de referință în care se încadrează aceștia, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/1011. Tipul în care se încadrează indicele de referință trebuie evaluat în funcție de cunoștințele de care dispune solicitantul și ar trebui să fie furnizat împreună cu indicarea surselor de date utilizate, astfel încât autoritatea competentă să poată stabili fiabilitatea și exhaustivitatea informațiilor subiacente.

(9) Atunci când solicitantul este o persoană fizică, conținutul unei cereri de autorizare sau de înregistrare ar trebui să fie stabilit în mod specific, întrucât structura organizațională a administratorului va fi foarte diferită de cea a unei persoane juridice.

(10) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(11) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

(12) Administratorii ar trebui să dispună de timp suficient pentru pregătirea cererilor și pentru asigurarea conformității cu cerințele prezentului regulament și cu standardele tehnice de reglementare menționate în anexă. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice după două luni de la intrarea sa în vigoare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cerințe generale

(1) O cerere în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2016/1011 trebuie să conțină, după caz, informații care includ:

(a) elementele enumerate în anexa I, în cazul în care solicitantul este o persoană juridică care solicită autorizarea;

(b) elementele enumerate în anexa II, în cazul în care solicitantul este o persoană juridică care solicită înregistrarea;

(c) elementele enumerate în anexa I, în cazul în care solicitantul este o persoană fizică care solicită autorizarea, cu excepția informațiilor enumerate la punctul 1 literele (c), (f), (h) și (i) din anexa I;

(d) elementele enumerate în anexa II, în cazul în care solicitantul este o persoană fizică care solicită înregistrarea, cu excepția informațiilor enumerate la punctul 1 literele (c), (f), (h) și (i) din anexa II.

(2) Cererea poate conține informații la nivelul unei familii de indici de referință numai atunci când niciunul dintre indicii de referință din cadrul familiei nu figurează pe lista indicilor de referință critici stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(3) În cazul în care solicitantul omite să furnizeze una dintre informațiile solicitante, cererea trebuie să includă o explicație a motivului pentru care informația respectivă nu au fost furnizată.

(4) Solicitantul nu este obligat să furnizeze informațiile enumerate la punctul 1 literele (f) - (j) din anexa I sau, după caz, din anexa II, în măsura în care solicitantul este deja supravegheat în statul membru respectiv de către aceeași autoritate competentă pentru alte activități decât furnizarea de indici de referință.

Articolul 2

Informațiile care trebuie furnizate în funcție de tipurile de indici de referință

(1) Pentru orice indice de referință nesemnificativ pe care îl furnizează, un solicitant poate prezenta informațiile solicitate la punctul 6 din anexa I sau, după caz, la punctul 6 din anexa II sub formă de rezumat.

(2) Entitățile nesupravegheate care furnizează indici de referință critici și semnificativi prezintă informațiile enumerate în anexa I.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(3) Entitățile supravegheate care furnizează numai indici de referință necritici prezintă informațiile enumerate în prima coloană din anexa II.

(4) Un solicitant care furnizează numai indici de referință nesemnificativi prezintă informațiile enumerate în a doua coloană din anexa II.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la alineatele (1)-(4), un solicitant care furnizează numai indici de referință bazați pe date reglementate nu trebuie să prezinte informațiile enumerate la punctul 5 litera (c), la punctul 6 litera (a) punctul (iii) și la punctul 6 litera (a) punctul (iv) din anexa I și din anexa II.

(6) Un solicitant care furnizează numai indici de referință bazați pe rata dobânzii prezintă informațiile enumerate în anexele la prezentul regulament și precizează în ce mod sunt puse în aplicare cerințele specifice stabilite în anexa I la Regulamentul (UE) 2016/1011 atunci când dispozițiile din anexa I la Regulamentul (UE) 2016/1011 se aplică cumulat cu cerințele de la Titlul II din Regulamentul (UE) 2016/1011 sau se substituie acestor cerințe, în temeiul articolului 18 din regulamentul menționat.

(7) Un solicitant care furnizează numai indici de referință bazați pe mărfuri prezintă informațiile enumerate în anexa I la prezentul regulament în cazul în care este o entitate nesupravegheată sau în cazul în care furnizează un indice de referință critic. În cazul în care este o entitate supravegheată și niciunul dintre indicii de referință pe care îi furnizează nu este un indice de referință critic, solicitantul prezintă informațiile enumerate în prima coloană din anexa II. Solicitantul precizează în ce mod sunt puse în aplicare cerințele stabilite în anexa II la Regulamentul (UE) 2016/1011 pentru orice indice de referință bazat pe mărfuri pentru care se aplică anexa II în locul titlului II din Regulamentul (UE) 2016/1011, în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2016/1011.

Articolul 3

Informații specifice privind politicile și procedurile

(1) Toate politicile și procedurile prezentate în cerere trebuie să conțină sau să fie însoțite de:

(a) precizarea identității persoanei responsabile sau a persoanelor responsabile de aprobarea și menținerea politicilor și a procedurilor;

(b) descrierea modului în care este monitorizată respectarea politicilor și a procedurilor și identitatea persoanelor responsabile de această monitorizare;

(c) descrierea măsurilor care trebuie luate în cazul unei încălcări a politicilor și a procedurilor.

(2) Pentru a se conforma dispozițiilor de la alineatul (1), un solicitant care face parte dintr-un grup poate prezenta politicile și procedurile grupului din care face parte dacă acestea se referă la furnizarea de indici de referință.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Informațiile care trebuie furnizate într-o cerere de autorizare în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2016/1011

1. INFORMAȚII GENERALE

(a) Numele complet al solicitantului și identificatorul entității juridice (LEI).

(b) Adresa sediului din Uniunea Europeană.

(c) Statutul juridic.

(d) Site web, dacă există.

(e) În ceea ce privește persoana de contact în legătură cu cererea:

(i) numele;

(ii) funcția;

(iii) adresa;

(iv) adresa de e-mail;

(v) numărul de telefon.

(f) În cazul în care solicitantul este o entitate supravegheată, informații privind situația actuală în materie de autorizare, inclusiv activitățile pentru care este autorizat și autoritatea competentă relevantă din statul membru de origine.

(g) Descrierea operațiunilor desfășurate de solicitant pe teritoriul Uniunii Europene, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul reglementării financiare, care sunt relevante pentru activitatea de furnizare de indici de referință, împreună cu descrierea locurilor în cazul în care se desfășoară aceste operațiuni.

(h) Orice act constitutiv, statutul sau alte documente constitutive.

(i) Atunci când solicitantul face parte dintr-un grup, structura grupului, împreună cu diagrama structurii de proprietate, care să evidențieze legăturile dintre societatea-mamă și filiale. Întreprinderile și filialele care figurează în diagramă trebuie identificate prin denumirea lor completă, forma juridică și adresa sediului social și a sediului central.

(j) O declarație pe propria răspundere privind buna reputație, inclusiv detalii, dacă este cazul, cu privire la:

(i) orice procedură de natură disciplinară inițiată împotriva sa (cu excepția cazului în care aceasta a fost respinsă);

(ii) orice refuz de acordare a autorizării sau a înregistrării de către o autoritate financiară;

(iii) orice retragere a autorizării sau a înregistrării de către o autoritate financiară.

(k) Numărul de indici de referință furnizați.

2. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI GUVERNANȚA

(a) Structura organizatorică internă, și anume consiliul de administrație, comitetele conducerii superioare, funcția de supraveghere și orice alt organism intern care exercită funcții de conducere semnificative implicate în furnizarea unui indice de referință, inclusiv:

(i) mandatul acestora sau un rezumat al mandatului; și

(ii) aderarea la coduri de guvernanță sau la alte dispoziții similare.

(b) Procedurile prin care se asigură că angajații unui administrator și orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția administratorului sau se află sub controlul administratorului și care sunt direct implicate în furnizarea unui indice de referință au competențele, cunoștințele și experiența necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le sunt atribuite și își desfășoară activitatea respectând dispozițiile articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(c) Numărul de angajați (temporari și permanenți) care participă la furnizarea unui indice de referință.

3. CONFLICTE DE INTERESE

(a) Politicile și procedurile care abordează:

(i) modul în care sunt sau vor fi identificate, înregistrate, gestionate, atenuate, prevenite sau remediate conflictele de interese reale sau potențiale;

(ii) circumstanțele specifice care se aplică solicitantului sau unui anumit indice de referință furnizat de solicitant în legătură cu care este cel mai probabil să apară conflicte de interese, inclusiv în cazul în care în procesul de stabilire a indicelui de referință se utilizează avize ale experților sau puteri discreționare, în cazul în care solicitantul face parte din același grup cu un utilizator al indicelui de referință și în cazul în care solicitantul este un participant la piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare.

(b) Pentru un indice de referință sau o familie de indici de referință, o listă a eventualelor conflicte de interese semnificative identificate, împreună cu măsurile de atenuare corespunzătoare. Pentru fiecare indice de referință critic, un inventar actualizat al conflictelor de interese reale sau potențiale, împreună cu măsurile de atenuare corespunzătoare.

(c) Structura politicii de remunerare, precizând criteriile utilizate pentru stabilirea remunerației persoanelor care participă direct sau indirect la activitatea de furnizare de indici de referință.

4. STRUCTURA DE CONTROL INTERN, FUNCȚIA DE SUPRAVEGHERE ȘI CADRUL DE RESPONSABILITATE

(a) Politicile și procedurile de monitorizare a activităților de furnizare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință, inclusiv cele legate de:

(i) sistemele de tehnologie a informației;

(ii) gestionarea riscurilor, precum și o inventariere a riscurilor care pot apărea și care ar putea avea un impact asupra exactității, integrității și reprezentativității indicelui de referință furnizat sau asupra continuității activității de furnizare, împreună cu măsurile de atenuare corespunzătoare;

(iii) constituirea, rolul și exercitarea funcției de supraveghere, astfel cum este descrisă la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și specificată în detaliu în standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1011 [1], inclusiv procedurile de numire, de înlocuire sau de înlăturare a persoanelor în cadrul funcției de supraveghere;

(iv) constituirea, rolul și funcționarea cadrului de control, astfel cum este descris la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/1011, inclusiv procedurile de numire, de înlocuire sau de înlăturare a persoanelor responsabile de acest cadru;

(v) cadrul de responsabilitate, astfel cum este descris la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2016/1011, inclusiv procedurile de numire, de înlocuire sau de înlăturare a persoanelor responsabile de acest cadru.

(b) Planurile de urgență pentru stabilirea și publicarea unui indice de referință pe bază temporară, inclusiv planurile de continuitate a activității și planurile de recuperare în caz de dezastru.

(c) Procedurile de raportare internă a încălcărilor Regulamentului (UE) 2016/1011 de către cadrele de conducere, angajați și alte persoane fizice ale căror servicii sunt puse la dispoziția solicitantului sau se află sub controlul solicitantului.

5. DESCRIEREA INDICILOR DE REFERINȚĂ SAU A FAMILIILOR DE INDICI DE REFERINȚĂ FURNIZAȚI

(a) Descrierea unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință furnizați sau pe care solicitantul intenționează să îi furnizeze și tipul de indice de referință în care se încadrează, pe baza cunoștințelor pe care le deține solicitantul și ținând seama de dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/1011, împreună cu indicarea surselor utilizate pentru stabilirea tipului de indice de referință.

(b) Descrierea pieței sau a realității economice subiacente pe care indicele de referință sau familia de indici de referință este destinat(ă) să o măsoare, împreună cu indicarea surselor utilizate pentru a furnizarea acestei descrieri.

(c) Descrierea contribuitorilor la un indice de referință sau la o familie de indici de referință, împreună cu codul de conduită, astfel cum este descris la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și, în cazul indicilor de referință critici, denumirea și adresa contribuitorilor.

[1] Regulamentul delegat (UE) 2018/1637 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru procedurile și caracteristicile funcției de supraveghere (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

(d) Informații privind măsurile aplicate pentru tratarea corecțiilor la stabilirea sau publicarea unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință.

(e) Informații privind procedura care urmează să fie aplicată de către administrator în cazul modificării unui indice de referință sau unei familii de indici de referință sau în cazul încetării furnizării unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011.

6. DATE DE INTRARE ȘI METODOLOGIE

(a) Pentru fiecare indice de referință sau familie de indici de referință, politicile și procedurile aplicate cu privire la datele de intrare, inclusiv cele legate de:

(i) tipul de date de intrare utilizate, prioritatea lor de utilizare și eventuala utilizare a puterii discreționare sau a avizului unui expert;

(ii) procesele menite să asigure că datele de intrare sunt suficiente, adecvate și verificabile;

(iii) criteriile care stabilesc cine îi poate furniza date de intrare administratorului și procedura de selecție a contribuitorilor;

(iv) evaluarea datelor de intrare ale contribuitorului și procesul de validare a datelor de intrare.

(b) Pentru fiecare indice de referință sau familie de indici de referință, în ceea ce privește metodologia:

(i) descrierea metodologiei, evidențiind principalele elemente ale metodologiei, astfel cum sunt prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2016/1011 și specificate în detaliu în standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1011 ([1]);

(ii) Politicile și procedurile, inclusiv cele legate de:

1. măsurile întreprinse pentru validarea și revizuirea metodologiei, inclusiv testele sau testările *ex post* realizate;

2. procesul de consultare în cazul oricărei propuneri de modificare substanțială a metodologiei.

7. EXTERNALIZARE

În cazul în care se externalizează o activitate care face parte din procesul de furnizare a unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință:

(a) acordurile de externalizare relevante, inclusiv acordurile privind nivelul serviciilor, care demonstrează conformitatea cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2016/1011;

(b) detalii privind funcțiile externalizate, cu excepția cazului în care aceste informații sunt deja incluse în contractele relevante;

(c) politicile și procedurile privind supravegherea activităților externalizate.

8. ALTE INFORMAȚII

(a) Solicitantul poate furniza orice informație suplimentare relevantă pe care o consideră adecvată pentru cererea sa.

(b) Solicitantul trebuie să prezinte informațiile solicitate în maniera și forma stipulate de autoritatea competentă.

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2018/1641 al Comisiei din 13 iulie 2018 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratorii indicilor de referință critici sau semnificativi în legătură cu metodologia utilizată pentru determinarea indicelui de referință și cu procedura de evaluare internă și de aprobare a metodologiei, precum și în legătură cu procedurile pentru modificarea substanțială a metodologiei (a se vedea pagina 21 din prezentul Jurnal Oficial).

ANEXA II

Informațiile care trebuie furnizate într-o cerere de înregistrare în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2016/1011

„A” înseamnă „Aplicabil”

„N/A” înseamnă „Nu se aplică”

Punctul din anexa I		Entitățile supravegheate care furnizează numai indici de referință necritici	Entitățile care furnizează numai indici de referință necritici
1. **Informații generale**			
1(a)	Numele complet	A	A
1(b)	Adresa	A	A
1(c)	Forma juridică	A	A
1(d)	Site web	A	A
1(e)	Persoana de contact	A	A
1(f)	Situația actuală în materie de autorizare	A [1]	A [1] pentru entitățile supravegheate N/A pentru entitățile nesupravegheate
1(g)	Activitățile desfășurate	A [1]	A [1]
1(h)	Documente constitutive	A [1]	A [1]
1(i)	Structura grupului	A [1]	A [1]
1(j)	Declarația pe propria răspundere privind buna reputație	A [1]	A [1]
1(k)	Numărul de indici de referință	A	A
2. **Structura organizatorică și guvernanța**			
2(a)	Structura organizatorică internă	A	A
2(b)	Angajați	A	A
2(c)	Resurse umane	A	N/A
3. **Conflicte de interese**			
3(a)	Politici și proceduri	A [2]	A [2] sub forma unui rezumat
3(b)	Conflicte de interese semnificative	A	N/A
3(c)	Structura de remunerare	A	A
4. **Structura de control intern, funcția de supraveghere și cadrul de responsabilitate**			
4(a)	Politicile și procedurile de monitorizare a activităților de furnizare a unui indice de referință	A	A [3] sub forma unui rezumat
4(b)	Procedurile interne privind stabilirea și publicarea unui indice de referință	A	A sub forma unui rezumat
4(c)	Raportarea internă a încălcărilor	A	A sub forma unui rezumat

Punctul din anexa I		Entitățile supravegheate care furnizează numai indici de referință necritici	Entitățile care furnizează numai indici de referință necritici
5. **Descrierea indicilor de referință furnizați**			
5(a)	Descriere	A ([4])	A sub forma unui rezumat
5(b)	Piața subiacentă	A ([4])	A sub forma unui rezumat
5(c)	Contribuitori	A ([4])	A sub forma unui rezumat
5(d)	Corecții	A ([4])	A sub forma unui rezumat
5(e)	Modificări și încetarea furnizării	A ([4])	A sub forma unui rezumat
6. **Date de intrare și metodologie**			
6(a)(i)	Descrierea datelor de intrare utilizate	A ([4])	A sub forma unui rezumat
6(a)(ii)	Date de intrare – suficiente, adecvate și verificabile	A ([4])	A ([5]) sub forma unui rezumat
6(a)(iii)	Contribuitori	A ([4])	A sub forma unui rezumat
6(a)(iv)	Evaluarea datelor de intrare ale contribuitorului și validarea datelor de intrare	A ([6])	N/A
6(b)(i)	Descrierea metodologiei	A ([4])	A sub forma unui rezumat
6(b)(ii)(1)	Validare/Revizuire	A ([4])	A sub forma unui rezumat
6(b)(ii)(2)	Modificare substanțială	A ([6])	N/A
7. **Externalizare**			
7(a)	Contracte	A ([6])	N/A
7(b)	Funcțiile externalizate	A ([6])	A sub forma unui rezumat
7(c)	Control	A ([6])	A sub forma unui rezumat
8. **Altele**			
8(a)	Informații suplimentare	A	A
8(b)	Formă	A	A

([1]) Cu excepția cazului în care este deja supravegheată de aceeași autoritate competentă pentru alte activități decât furnizarea de indici de referință.

([2]) Un solicitant poate alege să nu furnizeze informațiile legate de punctul 3 litera (a) subpunctul (iii) din anexa I, în ceea ce privește un indice de referință semnificativ sau nesemnificativ pe care îl furnizează.

([3]) Un solicitant poate omite să furnizeze informațiile solicitate la punctul 4 litera (a) subpunctul (iii) din anexa I, cu excepția informațiilor privind instituirea și menținerea unei funcții de supraveghere permanentă – punctul 4 litera (a) subpunctul (iv) și punctul 4 litera (a) subpunctul (v) din anexa I – pentru unele informații care trebuie furnizate cu privire la cadrul de control și de responsabilitate în ceea ce privește un indice de referință nesemnificativ pe care îl furnizează.

([4]) O entitate supravegheată care furnizează atât indici de referință semnificativi, cât și indici de referință nesemnificativi poate prezenta aceste informații sub forma unui rezumat în ceea ce privește indicii de referință nesemnificativi.

([5]) Un solicitant poate alege să nu furnizeze informațiile legate de caracterul verificabil al datelor de intrare în ceea ce privește un indice de referință nesemnificativ pe care îl furnizează.

([6]) O entitate supravegheată care furnizează atât indici de referință semnificativi, cât și indici de referință nesemnificativi poate prezenta aceste informații numai pentru indicii de referință semnificativi pe care îi furnizează.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1647 AL COMISIEI

din 31 octombrie 2018

de autorizare a introducerii pe piață a hidrolizatului din membrană de ou ca aliment nou în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei ([1]), în special articolul 12,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2015/2283 prevede că doar alimentele noi autorizate și incluse în lista Uniunii pot fi introduse pe piață pe teritoriul Uniunii.

(2) În temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2015/2283, s-a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei ([2]) de stabilire a listei Uniunii cu alimentele noi autorizate.

(3) În temeiul articolului 12 din Regulamentul (UE) 2015/2283, Comisia trebuie să decidă cu privire la autorizarea și introducerea pe piața Uniunii a unui aliment nou, precum și cu privire la actualizarea listei Uniunii.

(4) La data de 5 august 2016, societatea Biova, LLC (denumită în continuare „solicitantul") a depus, la autoritatea competentă din Danemarca, o cerere de introducere pe piața Uniunii a hidrolizatului din membrană de ou ca ingredient alimentar nou în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). Prin cerere se solicită autorizarea utilizării hidrolizatului din membrană de ou în suplimentele alimentare pentru populația adultă generală.

(5) În temeiul articolului 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/2283, orice cerere de introducere pe piață pe teritoriul Uniunii a unui aliment nou care este prezentată unui stat membru în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 258/97 și care nu a făcut obiectul unei decizii finale înainte de data de 1 ianuarie 2018 beneficiază de același tratament ca și o cerere introdusă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2283.

(6) Deși cererea de introducere pe piață a hidrolizatului din membrană de ou ca aliment nou în Uniune a fost prezentată unui stat membru în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 258/97, ea îndeplinește, de asemenea, cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/2283.

(7) Autoritatea competentă din Danemarca a emis raportul de evaluare inițială la 7 iunie 2017. În respectivul raport, autoritatea a ajuns la concluzia că hidrolizatul din membrană de ou îndeplinește criteriile aplicabile ingredientelor alimentare noi prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 258/97.

(8) La 12 iunie 2017, Comisia a transmis raportul de evaluare inițială celorlalte state membre. Celelalte state membre au formulat obiecții motivate în termenul de 60 de zile prevăzut la articolul 6 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 258/97 cu privire la procesul de fabricare, la compoziție, la datele toxicologice și la potențialele interacțiuni dintre alimentul nou și medicamentele luate de persoanele cu dureri articulare.

(9) Printr-o cerere ulterioară depusă la 5 ianuarie 2018, solicitantul a cerut Comisiei protecția datelor care fac obiectul dreptului de proprietate pentru o serie de studii prezentate în sprijinul cererii, și anume o descriere detaliată a procesului de fabricație, raportul grupului de experți asupra statutului GRAS („considerat în general

([1]) JO L 327, 11.12.2015, p. 1.
([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei din 20 decembrie 2017 de stabilire a listei cu alimente noi a Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi (JO L 351, 30.12.2017, p. 72).
([3]) Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi (JO L 43, 14.2.1997, p. 1).

inofensiv") al BiovaFlex ([1]), o analiză a membranei de coajă de ou solubilizate folosind inhibiția RAST (*Radioallergosorbent Test*) ([2]), rezultatele unui test cantitativ al alergenilor din ou ([3]), un test *in vitro* de micronucleu pe celule TK6 de mamifere ([4]), un studiu de toxicitate orală acută ([5]), un test de mutație bacteriană inversă ([5]), un studiu-pilot asupra siguranței clinice și a eficacității la om ([6]), un studiu (Buehler) de sensibilizare pe cobai ([7]) și un raport al unui studiu și date hematologice și de biochimie sangvină ([8]).

(10) Comisia a consultat Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea") la 20 aprilie 2018, solicitându-i să efectueze o evaluare suplimentară a hidrolizatului din membrană de ou ca aliment nou în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2283.

(11) La 27 iunie 2018, autoritatea a adoptat un „Aviz științific privind siguranța hidrolizatului din membrană de ou ca aliment nou în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2283" ([9]). Respectivul aviz respectă cerințele de la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2015/2283.

(12) Avizul respectiv oferă suficiente motive pentru a se stabili că, pentru utilizările și la nivelurile de utilizare propuse, atunci când este folosit ca ingredient în suplimentele alimentare, hidrolizatul din membrană de ou respectă dispozițiile de la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/2283.

(13) În avizul său referitor la hidrolizatul din membrană de ou ca aliment nou, autoritatea a considerat că datele referitoare la procesul de fabricație au stat la baza evaluării siguranței hidrolizatului din membrană de ou. Prin urmare, autoritatea consideră că, dacă nu ar fi existat datele din raportul nepublicat al acestui proces, nu s-ar fi putut ajunge la concluziile privind siguranța hidrolizatului din membrană de ou.

(14) După ce a primit avizul autorității, Comisia a cerut solicitantului clarificări suplimentare cu privire la justificarea revendicării dreptului de proprietate asupra studiilor și clarificări în privința afirmației sale conform căreia acesta are un drept exclusiv de a face trimiteri la studiile respective, astfel cum se menționează la articolul 26 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2015/2283.

(15) Totodată, solicitantul a declarat că, la data la care a fost depusă cererea, deținea drepturi de proprietate și drepturi exclusive asupra studiilor în temeiul legislației naționale și că, prin urmare, părțile terțe nu puteau avea acces și nu puteau utiliza în mod legal respectivele studii. Comisia a evaluat toate informațiile furnizate de solicitant și consideră că solicitantul a justificat în mod suficient îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/2283.

(16) În consecință, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/2283, descrierea detaliată a procesului de fabricație din dosarul solicitantului, fără de care alimentul nou nu ar fi putut fi evaluat de autoritate, nu ar trebui utilizată de autoritate în beneficiul unui solicitant ulterior pe o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. În consecință, introducerea pe piața Uniunii a alimentului nou autorizat prin prezentul regulament ar trebui limitată la solicitantul în cauză pe o perioadă de cinci ani.

(17) Cu toate acestea, restrângerea autorizării acestui aliment nou și a trimiterii la descrierea detaliată a procesului de fabricație din dosarul solicitantului la utilizarea exclusivă a solicitantului nu împiedică alți solicitanți să ceară o autorizație de introducere pe piață pentru același aliment nou, cu condiția ca cererea lor să se bazeze pe informații obținute în mod legal, care stau la baza autorizării în temeiul prezentului regulament.

(18) Dat fiind că sursa alimentului nou provine din ouă, care sunt menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]) printre substanțele sau produsele care cauzează alergii sau intoleranțe, suplimentele alimentare care conțin hidrolizat din membrană de ou ar trebui etichetate corespunzător în conformitate cu cerințele de la articolul 21 din regulamentul respectiv.

([1]) Biova, LLC; februarie 2015 (nepublicat).
([2]) Programul de cercetare și resurse privind alergiile alimentare, Universitatea din Nebraska, Lincoln; aprilie 2014 (nepublicat).
([3]) Programul de cercetare și resurse privind alergiile alimentare, Universitatea din Nebraska, Lincoln; februarie 2008b (nepublicat).
([4]) BioReliance Corporation, Rockville (MD) pentru NIS Labs, Klamath Falls (OR); ianuarie 2016 (nepublicat).
([5]) ST&T Consultants, San Francisco (CA) pentru Biova LLC, Johnston (IA); ianuarie 2009a (nepublicat).
([6]) ST&T Consultants, San Francisco (CA) pentru Biova LLC; iulie 2009c (nepublicat).
([7]) ST&T Consultants, San Francisco (CA) pentru Biova LLC, Johnston (IA); februarie 2009a (nepublicat).
([8]) ST&T Consultants, San Francisco (CA); iulie 2009c (nepublicat).
([9]) *EFSA Journal* 2018; 16(7):5363.
([10]) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

(19) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) stabilește cerințele aplicabile suplimentelor alimentare. Utilizarea hidrolizatului din membrană de ou ar trebui autorizată fără a aduce atingere cerințelor din respectiva directivă.

(20) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Hidrolizatul din membrană de ou, cu specificațiile din anexa la prezentul regulament, se include în lista cu alimentele noi autorizate a Uniunii, stabilită în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470.

(2) Pe o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament numai solicitantul inițial:

Societatea: Biova, LLC

Adresă: 5800 Merle Hay Rd, Suite 14 PO Box 394 Johnston 50131, Iowa SUA;

este autorizat să introducă pe piața Uniunii alimentul nou menționat la alineatul (1), cu excepția cazului în care un solicitant ulterior obține autorizația pentru alimentul nou, fără a face trimitere la datele protejate în temeiul articolului 2 din prezentul regulament sau cu acordul Biova, LLC.

(3) Rubrica din lista Uniunii menționată la alineatul (1) include condițiile de utilizare și cerințele de etichetare stabilite în anexa la prezentul regulament.

(4) Autorizația prevăzută în prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor din Directiva 2002/46/CE.

Articolul 2

Studiul cuprins în dosarul de cerere, pe baza căruia autoritatea a evaluat alimentul nou menționat la articolul 1 și despre care solicitantul susține că îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/2283, nu poate fi utilizat în favoarea unui solicitant ulterior pe o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament fără acordul societății Biova, LLC.

Articolul 3

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 octombrie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, 12.7.2002, p. 51).

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 se modifică după cum urmează:

1. În tabelul 1 (Alimente noi autorizate), se adaugă următoarea ultimă coloană:

„Protecția datelor”

2. În tabelul 1 (Alimente noi autorizate), se inserează următoarea rubrică în ordine alfabetică:

Aliment nou autorizat	Condițiile în care poate fi utilizat alimentul nou		Cerințe specifice suplimentare privind etichetarea	Alte cerințe	Protecția datelor
„Hidrolizat din membrană de ou	*Categorie specifică de alimente*	*Niveluri maxime*	Denumirea alimentului nou menționat pe eticheta produselor alimentare care îl conțin este «hidrolizat din membrană de ou».		Autorizat la 25 noiembrie 2018. Această includere se bazează pe dovezi științifice și date științifice care fac obiectul unui drept de proprietate, protejate în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) 2015/2283. Solicitant: Biova, LLC., 5800 Merle Hay Rd, Suite 14 PO Box 394 Johnston 50131, Iowa SUA. Pe perioada protecției datelor, alimentul nou hidrolizat din membrană de ou este autorizat să fie introdus pe piață pe teritoriul Uniunii numai de către Biova, LLC., cu excepția cazului în care un solicitant ulterior obține autorizația pentru alimentul nou fără a face trimitere la dovezile științifice sau la datele științifice care fac obiectul unui drept de proprietate, protejate în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) 2015/2283, sau cu acordul Biova, LLC. Data de încheiere a protecției datelor: 25 noiembrie 2023.”
	Suplimente alimentare, astfel cum sunt definite în Directiva 2002/46/CE, destinate populației adulte generale	450 mg/zi			

3. În tabelul 2 (Specificații), se inserează următoarea rubrică în ordine alfabetică:

Alimente noi autorizate	Specificație
„Hidrolizat din membrană de ou	**Descriere** Hidrolizatul din membrană de ou este derivat din membranele cojilor de ouă de găină. Membranele de ou se obțin prin separarea hidromecanică a cojilor de ouă și sunt apoi supuse unei prelucrări suplimentare printr-o metodă de solubilizare brevetată. După procesul de solubilizare, soluția este filtrată, concentrată, uscată prin pulverizare și ambalată.

Alimente noi autorizate	Specificație
	Caracteristici/Compoziție **Parametri chimici** — **Metode** Total compuși care conțin azot (% g/g): ≥ 88 — Combustie conformă AOAC 990.03 și AOAC 992.15 Colagen (% g/g): ≥ 15 — Testare colagen solubil Sircol™ Elastină (% g/g): ≥ 20 — Testare elastină Fastin™ Total glicozaminoglicani (% g/g): ≥ 5 — USP26 (metoda cu sulfat de condroitină K0032) Calciu: ≤ 1 % **Parametri fizici** pH: 6,5 – 7,6 Cenușă (% g/g): ≤ 8 Umiditate (% g/g): ≤ 9 Activitatea apei: ≤ 0,3 Solubilitate (în apă): solubilă Densitate aparentă: ≥ 0,6 g/cm³ **Metale grele** Arsen ≤ 0,5 mg/kg **Criterii microbiologice** Număr de microorganisme aerobe: ≤ 2 500 UFC/g *Escherichia coli*: ≤ 5 NCP/g *Salmonella*: Negativ (în 25 g) Coliforme: ≤ 10 NCP/g *Staphylococcus aureus*: ≤ 10 UFC/g Număr de spori de bacterii mezofile: ≤ 25 UFC/g Număr de spori de bacterii termofile: ≤ 10 UFC/10 g Drojdii: ≤ 10 UFC/g Mucegaiuri: ≤ 200 UFC/g UFC: unități formatoare de colonii; NCP = numărul cel mai probabil; USP: *United States Pharmacopeia*.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO